

U OVOM BROJU

- KAKO SE ŠTO SHVAĆA
- TEĆE GUSTI ALUMINIJ
- MRTVIMA JE POSTALO TIJESNO
- RAPORT IZ KAFANE »MEDULIĆ«
- NAŠ REPORTER JAVLJA IZ JADRTOVCA
- KOZERIJA: SAN REIZBORNE NOĆI
- SA IZLOŽBE PERE ZLATOPERA
- SUDAC PONIŠTIO ČETIRI ZGODITKA
- BICIKLISTI BEZ KROVA NAD GLAVOM
- MLADI SU REKLI GDJE SU PROBLEMI

Šibenski iši

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV — BROJ 697 — CIJENA 40 DINARA (0,40 dinara)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 26. Siječnja 1966. godine

JEDAN PROBLEM UKLONJEN DRUGI ISKRSAO

Kuća na Obali oslobođenja, koja je prijetila da se sama sruši, a i će smetala saobraćaju, konačno je uklonjena. Radnici »Kamenara« de užurbano na odnošenju njenih ostataka. Za koji dan prostor će biti potpuno očišćen.

Ali, nakon toga nužnog zahvata iskrsla su dva problema. Prvo, zid u sednje kuće, koja se naslanjala na onu srušenu, veoma je trošan i siguran, pa, ako ga se ne učvrsti, mogao bi se sam odroniti. To je, pravno, opasno — prije svega za stanare. Nije jednostavno odgovoriti pitanje tko je dužan da sada popravi taj zid. To je vrlo interesantno komunalno-pravno pitanje.

No, to nije sve. Rušenjem kuće Tarle iskrsla je »na svjetlo« dana sada stare kućerine koja se nalazi nasuprot uske ulice. Ona je do sada bila gotovo nezamjetljiva, ali sada — kao da je pada s neba ili, još bolje, renesena tamo iz najstarije dijela Doca na ovo mjesto pored zgrade kupštine općine. Sada se tek vidi koliko grubo narušava izgled čitave pale. Popravljati njenu fasadu, učiniti je »svježijom«, ne bi imalo nikakva misla. Jer, jednog dana doći će na red i ona da se ruši. Ovo što je sada činjeno, to je tek »mali kraj jedne male etape«, kako su nam u općini skli govorili o uređenju ovog kompleksa. Postoje dva projekta za rješenje: naj Vitićev, koji se nadovezuje na bivše projekte sve od Kneževe palače, otoka »Jadrana« i zgrade općine, kao i jedan drugi. Jedan predviđa podizanje nove moderne zgrade, a drugi prazni prostor sve do stare crkvice v. Nikole.

Izgleda da bi bilo najbolje kad bi se sve kuće između općine i zgrade učike kapetanije mogle ukloniti, pa da ostane jedan plato koji bi otkrivao i dio grada, sa starijim još sačuvanim vratima.

Za sada, morat ćemo se zadovoljiti onim što je moguće izvesti, a time se gledanjem one starudije na obali, koja će nam izvestio vrijeme i alje »bosti oči«.

Na slici: izgled dijela obale kod općine, nakon uklanjanja kuće Tarle. J. Č.

Organizacija općine uprave Skupštine općine

Na zajedničkoj sjednici svih ijeća Skupštine općine Šibenik oja je sazvana za petak 28. 0. mjeseca, razmotrit će se nečlko odluka i rješenja iz oblasti privrede. Odbornici svih viča, među ostalim, donijet će odluku o organizaciji organa općine Šibenik, koja redvda da, pored Sekretarijata za unutrašnje poslove, ubuduće djeluje šest odjela, i to za pču upravu, financije, privredu, komunalne poslove, društvene službe i odjel za narodnu obranu. Odlukom se predviđa da e u svim tim organima mogu snivati manje organizacione je-

dinice, i to već prema prirodi posla, broju radnika i potreba u upravljanju poslovima. Među posebnim organima djelovat će Ured za katastar, te Zavod za plan i statistiku. Predviđeno je također da u sastavu osnovnih organa općinske uprave postoje inspekcijske službe, i to: tržišne inspekcije, građevinska, sanitarna, veterinarska, vinski, administrativna i inspekcijska rada.

Na posebnoj sjednici Općinskog vijeća predlaže se donošenje zaključka o odobrenju statuta mjesnih zajednica u Zatonu, Zlarinu, Skradinu, Vodicama, Pirovcu i Rogoznicu. (jj)

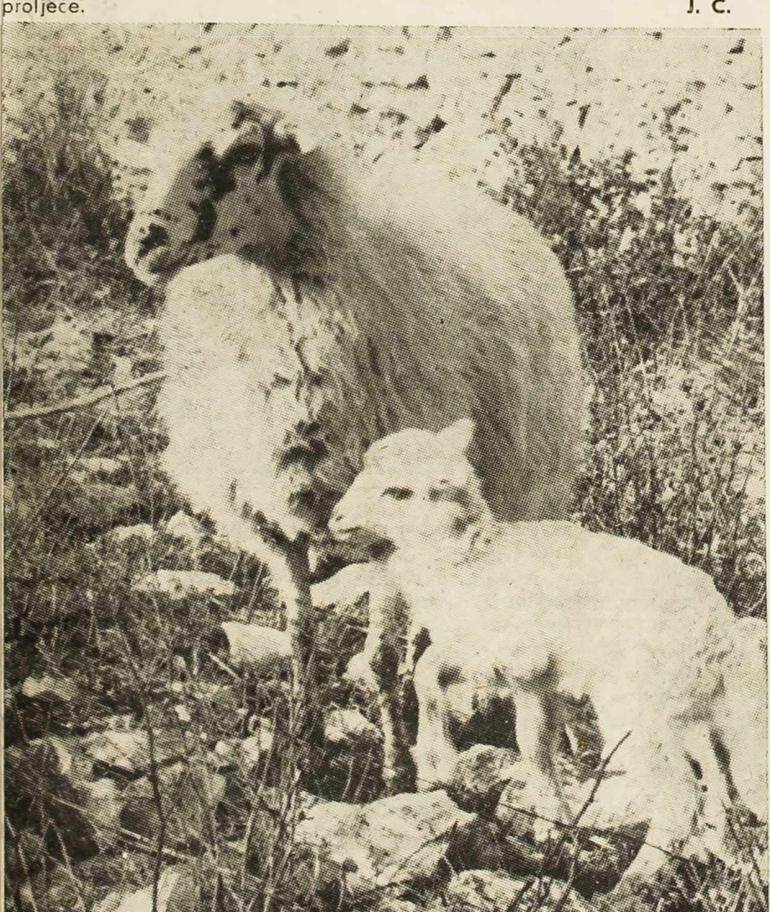
Sa zimom i prvi janjci

U ovoj »mediteranskoj« zimi, koja nije mimošla ni Šibenik, susrelimo nekoliko rariteta koji svjedoče da se ovo naše područje blage klime — pak neda savladati i da se sve ono što na njemu živi ponaša prema »stalnim« prirodnim zakonima ovog područja, bez obzira na hrove zime.

Tako je još početkom siječnja na jednom mjestu u Varašu, u vrtu zaklonjenom od vjetra, jedna voćka donijela prvi plod. Istina, nije je kasnije mraz »desetkovao«, ali je to ipak bio svojevrstan fenomen, kojeg ni vlasnici voćke za životu ne pamti.

Osim toga, pojavili su se već i prvi janjci, i to prije gotovo mjesec dana. Istina, još im je hladno i jedva da se odvaja od toplog runa svojih majki, ali oni će živnuti u prvim toplijim danima i veselo skutati po ogradama, kada se pojavi i prva mlada trava. To će biti onda već »pravo« proljeće.

J. Č.

PROŠIRENI PLENUM OPĆINSKOG ODBORA SSRN ŠIBENIK Zašto dosad - kako odsad

NA PROŠIRENOM PLENUMU OPĆINSKOG ODBORA SOCIJALISTIČKOG SAVEZA, KOJI JE ODRŽAN 20. O. M. RASPRAVLJALO SE O ZADACIMA SSRN U PRIPREMAMA STANOVNOSTA ZA OBRAZU OD EVENTUALNIH MIRNODOPSKEIH I RATNIH NEPOGOĐA, ZATIM O PROBLEMI U VEZI SA REIZBORNOSTI DIREKTORA U RADNIM ORGANIZACIJAMA, TE O PRIPREMAMA ZA PROSLAVU 900-GODIŠNICE PRVOG SPOMENA ŠIBENIKA. O SVIM TIM TACKAMA DNEVNOM REDU DONESENI SU ODGOVARAJUĆI ZAKLJUČCI.

U vezi sa zadacima Socijalističkog saveza u pripremama stanovništva od eventualnih mirnodspskih i ratnih nepogoda nakon dvosatne rasprave donesen je zaključak da se pristupi izradi plana i programa koji bi zatim trebao biti stavljen na javnu diskusiju, bilo na sastacima mjesnih organizacija SSRN, bilo na zborovima birača — kako bi na taj način što veći broj građana bio ne samo upoznat sa značajem i ulogom ove aktivnosti nego da bi i aktivno pridonio u provođenju u život zaštitnih mjer. Izrada plana i programa data je u zadatak Savjetu za narodnu obranu, Štabu civilne zaštite Šibenke općine i Koordinacionom tijelu pri Općinskom odboru SSRN. Isto tako, uputit će se preporuka Skupštini općine Šibenik da u svojim okvirima i mogućnostima poduzme odgovarajuće mjeru.

ODSAD — SVI SPREMNI ZA OBRAZU

S obzirom na posebno značajnu ulogu čovjeka kao subjekta u pripremama stanovništva za obranu od eventualnih mirnodspskih i ratnih nepogoda, nužno se nameće potreba organiziranog sprovođenja u život odgojn — propagandnih mjeru na najširem planu, odnosno organiziranje masovne obuke u koju bi bili obuhvaćeni svi građani sposobni da umjese i samoupravljajući se postupaju u dajtoj situaciji. Takva orijentacija jedino je moguća u društveno-političkom sistemu kakav je naš. Demokratski odnosi, učešće svakog pojedinca u stvaranju nacionalnog dobra, samoupravljanju i raspodjeli dohotka, pretpostavljaju aktivnost svakog građanina u poduzimanju konkretnih mjeru. Kućni savjeti, zborovi birača, organizacije SSRN, SKJ i druge, predstavljaju osnovu za sprovođenje obrambenih priprema.

Obuka bi trebala da se orijentira na sljedeće: pružanje prve pomoći unesrećenima, spašavanje ljudi iz ruševina, zatim sticanje osnovnih znanja o upotrebi opreme i prirećenih sredstava, upoznavanje sa zbrojstvima i stariješinskim kadrrom itd. Pri tom se ne smiju zapostaviti ni ostale zaštitne mjeru. Naročito treba imati u vidu mjeru i sredstva zaštite na radnom mjestu ili na mjestu stanovanja. Osim zaštite robnih fondova, ne bi trebalo zapostaviti ni zaštitu ostalih materijalnih, kulturnih i historijskih dobara koja čine nacionalnu vrijednost. Organi vlasti predstavljaju glavne nosioce svih tih priprema. Radi toga uspjeh obrane od eventualnih nepogoda zavisi će u velikoj mjeri od dobro izvršenih priprema u okviru same komune. Stoga na te pripreme treba gledati ne samo kao na isključivo i jedini zadatak organa narodne obrane i JNA, već prije svega kao zada-

tak svih organa i organizacija. Osim ratnih opasnosti koje mogu dovesti do nezapamćenih katastrofa prouzrokovanih prirodnim stihijom, kao što su potresi, poplave, oluje, i slično, ili su posljedica suvremenog načina života, u koje spadaju saobraćajne nesreće, razne vrste eksplozija, nesreće u rudnicima, radioaktivna zagadjenost, itd. Takve i slične nesreće bile su registrirane i kod nas u posljednjih 20 godina. Sve nam to ukazuje na ozbiljnost situacije u kojoj se nalazimo i na nedolžnost poduzimanja potrebnih zaštitnih mjer.

U cilju zaštite od takvih nepogoda učinjeni su izvjesni napori na obučavanju svoga članstva. Na našem području djeluje danas nekoliko specijaliziranih i sportskih organizacija. S aspekta obrane naročito je pažljiva aktivnost streljačkog udruženja, Aero-kluba, radioamatera, kluba za podvodne aktivnosti »Kornati«, modelara, izvadica i drugih organizacija.

Ti i slični problemi u posljednje vrijeme postaju sve više predmet rasprava u našim najvišim državnim i društveno-političkim organima. Opća je konstatacija da se dosad na polju civilne obrane i suviše malo učinilo i da je došlo vrijeme da se ozbiljnije i intenzivnije stanu pokretati sva ta pitanja ne samo u radnim nego i u specijaliziranim i društveno-političkim organizacijama i u građanstvu uopće. Nedavno je zaključeno da se pristupi radu na informiranju građana o problemima

važna pitanja s toga područja nisu do kraja prilagođena stvarnim prilikama i mogućnostima. Stoga se problem zaštite stanovništva i imovine u izvanrednim uvjetima javlja kao pitanje od vitalnog značaja za cijelu komunu, odnosno zajednicu, koje je unatoč svojoj aktuelnosti i dalje ostalo neriješeno.

Jedini vid obuke koji se redovito obavlja jeste predvojnička obuka u koju je obuhvaćena radnička, i srednjoškolska omladina. Osim u školama, obuka se obavlja u okviru Auto-moto društva i u nastavnom centru u Skradinu.

Nadalje, rukovodstva boračkih organizacija učaju stanovnike napore na obučavanju svoga članstva. Na našem području djeluje danas nekoliko specijaliziranih i sportskih organizacija. S aspekta obrane naročito je pažljiva aktivnost streljačkog udruženja, Aero-kluba, radioamatera, kluba za podvodne aktivnosti »Kornati«, modelara, izvadica i drugih organizacija.

Sasvim je realno očekivati da i Savez sindikata organizira i razvije uspješnu aktivnost u obučavanju svoga članstva na obrani i zaštiti stanovništva od eventualnih nepogoda. I na Šibeniku omladine je da u tom pogledu inicira odredene mjeru, bilo putem omladinskih tribina, Narodne tehnike, Streljačkog saveza, Crvenog križa ili drugih organizacija u kojima je u najvećem broju zastupljena omladina. (jj)

OKO REIZBORNOSTI DIREKTORA U RADNIM ORGANIZACIJAMA

A RADNICI I ONI MLAĐI

NA SKUPOVIMA DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA ŠIBENKE VODILE SU SE DISKUSIJE NA TEMU O OBAVEZNOJ REIZBORNOSTI RUKOVODILACA KOJU ONI PODLJEZU U DESETAK NAŠIH RADNIH ORGANIZACIJA. PROBLEMI KOJI PRATE REIZBORNOST BILI SU JEDNA OD TEME O KOJOJ SU PROŠLOG TJEDNA RASPRAVLJALI CLANOVI PLENUMA OPCINSKOG ODBORA SOCIJALISTIČKOG SAVEZA. DA JE DOŠLO DO IZVJESNIH NEDOSTATAKA I SLABOSTI U OBJAVLJENIM NATJECAJIMA, GLAVNI RAZLOZI LEZE U NESOLIDNIM PRIPREMAMA OKO TOGA ZNAČAJNOG POSLA, POSEBNO SA DRUŠTVENO-POLITIČKOG STANOVNIŠTA. SVI TI NATJECAJI SUŽAVAJU MOGUĆNOST SUDJELOVANJA VECEG BROJA OSOBA DA SE NATJEĆU ZA POLOŽAJ RUKOVODIĆA.

Natječajnih komisija, a što je osnovno u sadašnjem procesu razvoja našeg društvenog mehanizma.

Kakvim primjedbama podlijetu sadašnji natječaji? U prvom redu, polazeći od ocjene da bi shodno zakonskim propisima trebalo izvršiti izmjene na rukovodstvu mjestima nekih radnih organizacija, objavljeni natječaji ne samo da su formalnost nego i opisani uvjeti očito su primjereno osobama koje se sada nalaze na čelu radnih kolektiva. Daljnja primjedba data je na rokove — koji su isuviše kratki da bi dali mogućnost natječaja i onima koji žive izvan našeg područja. I konačno, sa-

mi uvjeti sputavaju, odnosno zatvaraju vrata mladim osobama da se natječu na mjesto direktora. Prevladalo je uverenje da je potrebno brisati predlagачki radni staž, a posebno onaj na rukovodstvima (tri do petnaest godina!).

Prijeđeno je, također, da ni jedno poduzeće nije prethodno izradilo program rada i da nije dan direktor nije podnio izvještaj o svome djelovanju, kako bi kolektiv mogao donijeti svoj stav. To je nesumnjivo, trebalo učiniti prije objavljivanja natječaja o reizbornosti. Ozbiljna primjedba data je i na podatak, da je samo jedna od deset radnih organizacija omogućila da i radnici mogu učestvovati u natječaju. U drugim natječajima njima su prosto zatvorena vrata. Nakon svega, toga može se zaključiti da se ni na nivou radnih jedinica, a ni na nivou kolektiva nije prethodno rasprialo pitanje o tome što treba učiniti u natječaju i kakve uvjeti definirati.

Nastavak na 5. strani

Jedan problem ne silazi s dnevnog reda

Kakvi su izgledi daljnje egzistencije tvornice u Skradinu

PO TKO ZNA KOJI PUT OVIH DANA PONOVNO ĆE SE U ORGANIMA SKUPštINE OPĆINE RASPRAVITI PITANJE MOGUĆNOSTI DALJNJEg FIZTIRANJA TVORNICE TANKOSTIJENE OPEKE I KRECA »PAVLE PAP-SILIO« U SKRADINU. TOM PRILIKOM PODASTRIJET CE SVOJE MIŠLJENJE KOMISIJA SASTAVLJENA OD SESTORO PRIVREDNIH STRUCNJAKA, KOJA JE IMALA ZADATAK DA ISPITA MOGUĆNOSTI DALINJEG RADA I OPSTANAKA OVE RADNE ORGANIZACIJE. U TOKU VISEMJESEČNOG RADA CLANOVI TE KOMISIJE DETALJNO SU ISPITALI SVE OKOLNOSTI POD KOJIMA JE OVA TVORNICA RADILA, POCEVSI OD PROBNE DO REDOVNE PROIZVODNJE. DO KAKVIH JE REZULTATA DOSLA OVA KOMISIJA?

Do izgradnje ove tvornice došlo je na osnovu elaborata koji je po narudžbi bivšeg Narodnog odbora općine Skradin izradio Konstrukcioni biro građevinske industrije Zagreb. Na osnovu togata krajem 1959. godine zaključen je ugovor između skradinske tvornice i spomenutog biroa o izradi glavnog projekta rekonstrukcije tvornice. Probnom proizvodnjom tankostijenih opeka tvornica je započela 1963. godine, a kreča početkom svibnja 1964. godine, iako radovi na izgradnji i jednog i drugog pogona nisu bili u cijelosti završeni. Ustanovljeno je također da proizvodnja tankostijenih opeka, uz manje prekide, traje i danas, dok je rad na proizvodnji kreča zbog nedovoljno postignutih rezultata bio obustavljen krajem rujna 1964. godine.

Na kakav se način dosadašnja proizvodnja iskazala u finansijskim pokazateljima? U pogonu ciglane počevši od 1. travnja 1963. do 30. rujna 1965. godine ukupni gubici iznose nešto više od 95 milijuna, a u pogonu krečane, samo od 1. svibnja do 30. rujna 1964. godine, zabilježen je gubitak od 29 milijuna dinara. Za takav finansijski »uspjeh« glavni uzroci leže u vrlo lošoj i niskoj proizvodnji ne samo u pogonu tankostijene opeke nego i u pogonu za proizvodnju kreča. Ustanovljeno je da je probna proizvodnja tankostijene opeke započela u nekompletiranom pogonu, bez otvorenog gliništa za korisnu eksplotaciju, bez prijevoznih sredstava i potrebnog stručnog kadra. Već u prvoj fazi probne proizvodnje ukupni gubitak iznosio je nešto više od 65 milijuna dinara. Dok se prodajna cijena po komadu opeke kretala na tržištu oko 17 dinara, dotele je prosječna cijena koštanja opeke ove tvornice iznosila čak 33,6 dinara. Međutim, nakon otklanjanja izvjesnih nedostataka proizvodnja opeke bilježi porast, a istovremeno smanjeni su troškovi proizvodnje po komadu opeke za nekoliko dinara. No još su uviđek na veću cijenu koštanja

Prema tome nakon uklanjanja određenih nedostataka (koji su prethodno onemogućavali veću i bolju proizvodnju) u trenutku kada je u kolovozu i rujnu prošle godine proizvodnja dostigla planiranu i kad su stvarni troškovi po komadu opeke iznosili samo 26,2 dinara i gotovo bili niži od cijena na tržištu, odjednom dolazi do otežanog plasmana koji je na kraju prializirao djelatnost pogona ciglane.

U petomjesečnoj probnoj proizvodnji pogona krečane proizvedeno je samo 22 posto od planirane proizvodnje. Međutim, problem nije bio samo u tome koliko u vrlo lošim kvalitetnim rezultatima, pa je data preporuka da se obustavi proizvodnja.

Članovi komisije našli su se u rješavanju ove problematike pred veoma složenim zadacima, a prvenstveno pred zadatkom da ispitaju i utvrdi ne leže li možda uzroci takvom stanju u lošem i neodgovarajućem kvalitetu sirovina. U vezi s tim izvršen je pregled gliništa u Dubravicom, odnosno način eksplotacije. Pri tom je utvrđeno da je eksplotacija gline i organizacija gliništa sasvim primativna i da ne odgovara suvremenim potrebama. Kao otežavajući problem u eksplotaciji gline, pojavila se okolnost da su donji slojevi potpuno kruti, pa se njihovo vađenje ne može vršiti postojecom mehanizacijom, već miniranjem, što bi još više povećalo troškove eksplotacije. I vrlo primitivan i skup transport čini ozbiljan problem, a što se tiče pitanja valjanosti sirovine članovima komisije su se ispriječile znatne teškoće.

Trebalo je bez sumnje provjeriti i utvrditi, s obzirom na loše proizvodne rezultate, da li je

takva smjesa upotrebljiva, odnosno da li odgovara za normalnu proizvodnju. U tom smislu zatraženo je mišljenje od Instituta građevinarstva Hrvatske koje obavlja ispitivanje građevinskog materijala. Ovaj Institut je nakon niza izvršenih proba, uz različito doziranje gline, glijenog laporja i crvenog mulja, došao do zaključka da je takva smjesa u bilo kojem sastavu nepriladna za proizvodnju opeke. S druge strane sasvim je suprotno mišljenje Konstrukcionog biroa građevinske industrije, koji i dalje inistira na tvrdnji da navedena smjesa potpuno odgovara, a da su dosadašnji neuspjesi rezultat nekompletnosti tvornice, te njene slabe tehničke i komercijalne organizacije.

Na osnovu dosadašnjih ispitivanja i suprotnih mišljenja dviju institucija članovi komisije nisu u stanju da provjeri koje je tačno. No, sasvim je sigurno da je kvalitet sirovine nedovoljavajući, a u prilog otežanoj situaciji ističe se okolnost da je eksplotacija na gliništu i priprema smjesa skopčana s teškoćama u povećanim troškovima. No, ipak se ne može tako olako zapostaviti ničinjena da se iz te smjesi izraduju šuplje opeke za unutrašnju gradnju, a za koju na

tržištu vlasti potražnja. Kao najosnovnije pitanje rada peći i sušare javlja se problem goriva. Prema investicionom programu ugljen se trebao eksplorirati iz Dubravica, ali kako je njegova eksploracija u međuvremenu prestala, računalo se na ugljen iz Siverića, čije se isporuke nisu mogle osigurati, pa je tvornica bila upućena na nabavku ugljena iz rudnika u unutrašnjosti zemlje. Međutim, takvo snabdijevanje, bez obzira na udaljenost i visoke troškove prijevoza, može biti samo privremeno, jer za normalni rad tvornice treba naći jednostavnije i efikasnije rješenje. Prema mišljenju jednog člana komisije mazut bi najbolje odgovarao, jer se on i u drugim zemljama pokazao kao najsigurnije energetsko sredstvo.

I konačno, komisija smatra da je potrebno obaviti proizvodnju određene količine kompletne proizvodnog asortimenta uz osiguranje uvjetnih proizvodnje kojih bi bili primjerni optimalnim uvjetima predviđenim investicionim programom pogona ciglane. Ukoliko bi takva proba dala pozitivne rezultate, tada bi se ispitali svi elementi ekonomike naravi, nakon čega bi komisija zauzela određeni stav. Kraj svega toga ostaje

činjenica da je, s obzirom na otežan plasman koji je inače paralizirao daljnji rad tog pogona, onemogućeno da se bilo šta učini u pravcu poboljšanja proizvodnje.

Iako su dosadašnja ispitivanja valjanosti sirovine za proizvodnju kreča dala pozitivne rezultate, probna proizvodnja nije postigla željeni uspjeh. Prema mišljenju Konstrukcionog biroa, to se pripisuje nestručnom radu i pomanjkanju potrebnih opreme, u prvom redu sklađista u kojem će se izradeni kreč zaštiti od vlage. Nadalje, za uspješno djelovanje krečane javlja se problem goriva, koji je identičan i za krečanu i za pogon tankostijene opeke.

Premda tome, komisija je poslije izvršenih analiza donijela zaključak da kamenolom u blizini tvornice čini valjanu sirovinsku osnovu, da krečana nije kompletirana, jer nedostaje sklađiste i druga oprema, zatim da se Konstrukcionom birou iz Zagreba stavlja u zadatku da pruži nepobitne dokaze o ispravnosti peći za normalni rad, te da bi prijedlog Biroa o preuzimanju tehničko-komercijalnog rukovodstva mogao predstavljati najpogodniji način u razjašnjavanju konstrukcione valjanosti peći za izradu kreča. (j)

Iz kancelarije suca za prekršaje

TKO GRIJEŠI, TAJ I PLAĆA

SEĆERA I VODE, PA ETO VINA

Jerka Benat pok. Ante iz Rupe ima svoj vinograd. Međutim, s količinom vina što ga dobije iz vinograda nije zadovoljna. Da je tako, svjedoči i činjenica da je pravila mala vina dodatkom šećera i vode. Jerka je tako dobita 2400 litara vina. Zbog toga je protiv nje podnesena prijava suće za prekršaje, koji je Jerku kaznio sa 10 tisuća dinara.

AUTOBUSOM UDARIO U AUTOMOBIL

Josip Cvitanović Stipin neoprezno je upravljao autobusom.

Posljedica toga bila je da je udario u automobil koji je bio parkiran. Pri tom je na automobilu učinjena manja šteta. Zbog toga čina kaznio ga je sudac za prekršaje sa 3 tisuće dinara.

KAD SE LJUDI POSVADAJU

Svade, izgleda, nisu rijetki razlozi zbog kojih ljudi odgovaraju pred sucem za prekršaje. Eto, prošlih je dana Pavle Skračić iz Murtera odgovarao zbog toga što se posvadao s Perom Papešom. Svada se dogodila u restoranu »Kornat« u Murteru. Skračić je tom prilikom vrijeđao P. Papešu, pa ga je sudac

zbog toga kaznio sa 6.000 dinara.

»NE DAM LICNU KARTU«

Nikola Deković Svete nije htio dati licnu kartu ni osobne podatke na zahtjev službenika milicije. Zbog toga sudac ga je kaznio sa 6.000 dinara.

PIJAN, PA VRIJEĐA

Nedjeljko Despotović Stanjkov iz Prijedora prošlih je dana u pritvoru stanju vrijedao kobilarsku kolodvorskog bifea na Željezničkoj stanicu. Nitko ga u tome nije mogao sprječiti. Zbog toga je protiv Despotovića podnje

sena prijava i posjetio je kancelariju suca za prekršaje, koji mu je izrekao kaznu od 3.000 dinara.

PROPUTSI SE PLAĆAJU

Mladenka Čvrljak Mladenova iz Bribirske Mostine propustila je u zakonskom roku da izvrši prijavu za oiguranje radnika, koji su stupili u radni odnos kod osnovne škole u Bribirskim Mostinama. Zbog toga prijestupa »razgovarala« je sa sucem za prekršaje, koji joj je izrekao kaznu od 2.000 dinara. (OR)

Zabilježeno u ljevaonici T L M »Boris Kidrič«

Teče gusti aluminij

Moglo je biti oko podne kad smo iz zimzelene aleja, ponovo njegovanih, ušli u pogon ljevaonice na Ražnjam. Kakav kontrast! Nestade sunca, a pred nama ljudi užurbano i naviklo, u radnim kombinezonima i ozbilnjog lica, rade svoj svakodnevni posao. Nad nama željezna konstrukcija krova, visokog valjda desetak metara. U dnu zgrade pogona, gledamo sa ulaza, ljudi su mali. Izgubili su se u prostranstvu hale.

Predstavili smo se. Ali to i nije bilo potrebno, jer su očekivali dolazak. Uputili smo se niz pogon. Oko nas prolaze radnici, mlađi i stari.

— Tako je to ovde — reče poslovoda MARINKO CRLJEN, krupan čovjek ozbiljnog lica. Tako je svaki dan. I ne pitajte da li je teško, vidjet ćete i sami ponešto, pružit ćete vam se prilika za to. Nego, samo vi pitajte, tu sam, reći ćemo vam što vas interesira, onoliko koliko možemo i koliko znamo.

Prolazimo pokraj otpornih peći, tako rekoče da se zove. Sve su do jedne zatvorene.

A Marinko reče, prije nego što smo ga zapitali:

— Ako vas zanima, eto da znate, u ovom našem pogonu ljevaonice družimo se sa osam otpornih peći i četiri indukacione peći. Nego, kako da vam počnem, kako da vam rastumačim kako se ovdje u našem pogonu radi. Zapamtite, ili zabilježite, kako vam drago, da se ovdje tope otpaci poluge aluminija i aluminijskih legura. U indukacionim pećima, to su ove gore, uza zid, vrši se pretapanje, to nekako dode, da vam tako kaže, ako prvi ozbiljniji lanac proizvodnje u ljevaonici.

Gовори tako drug Crljena, a ja bilježim. Neka, mislim, ovako je sigurnije, neće se valjda koja greška potkrasti. Rekao sam to glasno. Marinko, 36-godišnjem visoko-kvalificiranom ljevaču bilo je drago. Zabilježio sam i to da u 24 sata indukaciona peć rastali oko 12 tona i da je temperatura u peći oko 740 stupnjeva.

— Druži novinaru, možemo nastaviti. Je li tako? Vidite, kad se metal rastali, preljevaju se u otporne peći. U njima se, kako mi to zovem, vrši rasčišćavanje i otklanjanje svih suvišnih primjesa. Ne ide to tako i nije jednostavno, i da bi posao uspio služimo se kemijskim solima, ako hoćete, zabilježite da se zovu — degaziti. A onda, dode još i rafinacija. Tako mi to

zovemo, a rafinacija se, da znate, vrši kalijevim blorfolidom. Da vam bude nešto jasnije, reći ću vam da se to obavlja samo za pojedine legure, kao one na primjer koje se upotrebljavaju za duboko izvlačenje.

Bilježim Marinkove riječi, a ispred mene, na pet metara, otvorena jedna otporna peć. Zagledavam i vidim u njoj tekući aluminij sav nekako ružičasto rastepljiv. Jedan radnik uvlači neku motku, rabota njome unutar peći, na očima mu zaštite načočale, na rukama rukavice, deblji i žutozagase boje.

— Je li opasno ovo što radite? — pitam poslovodu Crljenu.

— Pa i nije, kaže on, i nije. Samo treba biti oprezen. Naočale su, da vam eto kaže, potrebne i propisane da ih se nosi. Samo, neki to zaboravljaju, ne mire za to, pa ako se stogod dogodi — najveća je nesreća njima. A bilo je toga. Mi kažnjavamo one koji ne upotrebljavaju zaštitna sredstva, oduzimamo im bodeve, tako i treba, za njih se brinemo, a oni ponekad ljuti zbog toga. Čudno, ali što se može.

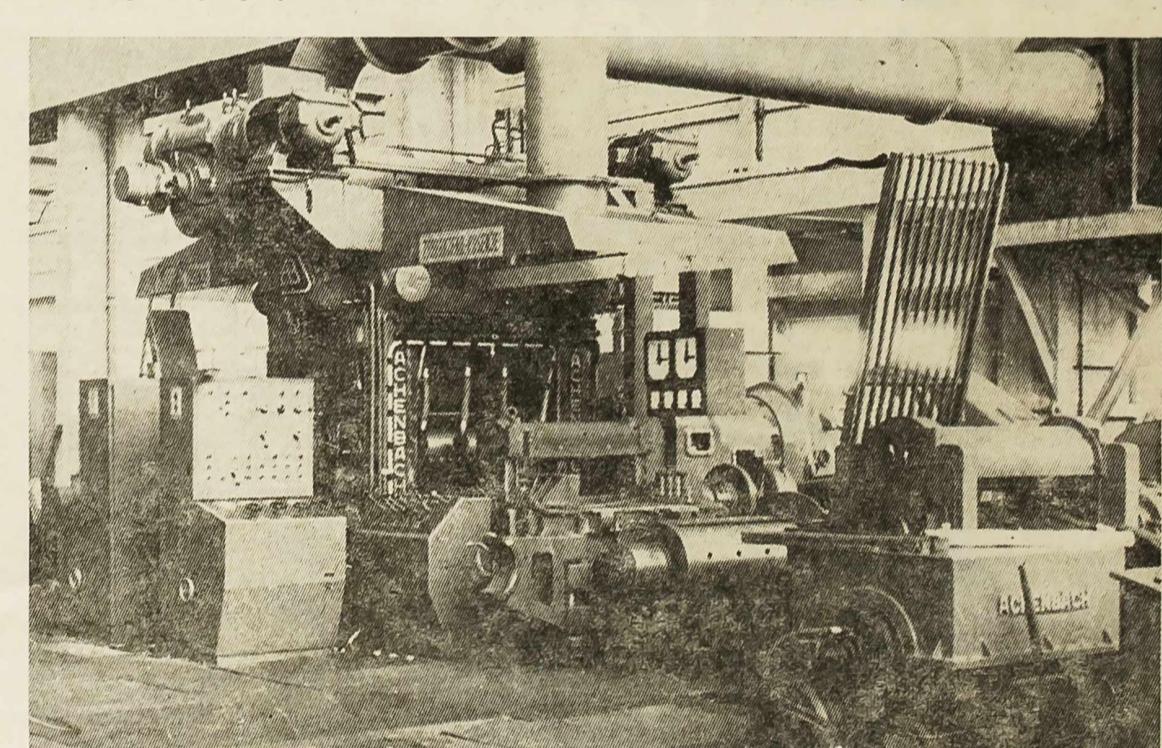
Razgovaramo tako, a neki opori miris šakljike me kad udahnet. Pitam Marinka da li i on to osjeća, a on kaže: da. Nije to ništa, veli on, bude i lošije, bar sada je tako, vidjet ćete i to, malo kasnije, došli ste u pravi čas.

I dočekali smo ga. Kad su se otvorila vrata na jednoj od osam otpornih peći, suknuo je bijelkast dim sve do stropa. Raširio se.

— Toga će uskoro nestati — kaže poslovoda. Upravo se vrše pokusi s novom ventilacijom. Kada bude sve gotovo, a bit će uskoro, onda će ovaj dim izlaziti direktno iz peći van pogona. Tada će rad biti mnogo ugodniji. Svi čekamo taj trenutak. Želimo ga.

Pošli smo naprijed. Iz jedne otporne peći posebnom cijevi izlazi žitka usijana masa. Temperatura oko 680 stupnjeva. To je tokozavoj ostacivanje, a vrši se tako da se rastapljeni metal preljeva u posebne kalupe. Gusta masa hladni se vodom, ali bez dodira. Kada bi se desilo, ne bi bilo dobro, zlo bi se moglo svršiti. Masa bi se raspršnula i bilo bi povreda. Zato su radnici koji na ovome rade veoma oprezni.

— Ovo je NIKOLA PERAN — reče poslovoda. Htjeli

ste porazgovarati s nekoliko radnika, evo, možete s njima.

A on, Nikola, kvalificiran je ljevač. Već deset godina radi u tvojim peći. Radi se, i nije lako. Meni je ovaj posao drag, iako treba zapeti i oznijuti se. A koliko mi trud donosi? Pa, prosječno primim oko 70 tisuća.

Nije to baš mnogo, cijene su visoke, uvjek ponešto treba, ali uglavnom dobro je. Ja se nadam da će biti još bolje. Ali, trebamo raditi, bez toga... Ali što je pričam, znate i sami kako je, a meni je najteže prilikom degazacije, izlaze pare i nezdravo je, ali kaže uskoro će prava ventilacija. Ja vjerujem da će to uistinu biti uskoro. Ako hoćete, zabilježite i to da me nekako muči to što

na ovom radnom mjestu ne mogu steći visoku kvalifikaciju. A želim to, reče Nikola.

A kad smo prišli ANTI GOVIĆU, oc

Skice sa izložbe

JEDNA, ALI VRIJEDNA . . . A KAD BI IH BILO VIŠE . . .

SIVA, ZIMOGROZNA VEČER. PO ULCICAMA I TRGOVIMA HLADAN, NEUGODAN VIETAR. LJUDI JE MALO, SETALISTA OPUSTJELA, PODIŽEM OKOVATNIK KAPUTA I KREĆEM PREMA KNEŽEVOJ PALAČI DA POGLEDAM NAJNOVIJA OSTVARENJA DOMACEG UMJEĆNIKA-SLIKARA PERE ZLATOPERA.

Otvorena vrata — i već sam u, među slikama, u društvu izagača, već po običaju nasmijenog. U grupicama, u životu azgovoru ili pojedinačno, desetak ljubitelja kićice razgleda kspone teće po redu Zlatoperove izložbe.

— Kako ste, druze Zlatoperu? — pitam.

— Nije loše, veli.

— A što je sa slikama? Kako u one? Mislim — kakve su?

— Valjda nije na meni da o tome govorim zar ne?

Time sam se morao složiti, prišao sam »obredu« obilaže, i razgledavanju truda koji e trajao — tačno tri godine.

Tu, ispred mene, ispred svih nas u izložbenoj dvorani, reda se tridesetak eksponata. Rađeni su u ulju i akvarelu. Jednostavne slike, bez tragova modernističkih rješenja, bez pokušaja da se svjet slikarstva pogleda donese i van realnosti. Nižu se boje u skladu, bar mi se tako čini, rado bih o tome čuo mišljenje kvalifikiranog kritičara. Na žalost, ovde ne zatekoh ni jednog. Zar nijihovi sudovi i moraju biti mjerodavni?

Iz tranzistora dopire moderna muzika.

Cujem je, i ne smeta mi. Smeta li ovima drugima u dvo-

rani? Prilazim nekim tek tako, ne da tražim izjavu, nego da pitam za utisak. Velim: Kakvo je vaše mišljenje o izloženim slikama?

Sredovječni inženjer kemije: »Ne bih mogao kazati da se mnogo ruzumjem u slikarstvu, ali ovo što je Pero izložio mislim da je dobro; velim dobre, a na umu mi je činjenica: razumijem ono što gledam. Jednostavno rečeno, eksponati mi se svidaju, a lična opaska bi bila, jer imam u vidu i prošli Zlatoperovu izložbu, da je na radovima koji su sada izloženi manje svjetla nego na eksponatima prije tri godine. Mijenja li Pero, na neki način, svoj likovni izraz? Na to pitanje ne bih mogao odgovoriti.

Fenzionirani profesor likovnog odgoja: »Vidite, po drugi put počevši ovu izložbu. A to znači da me na izvještaj način zainteresirala. Svi eksponati, naravno, nisu u jednakoj mjeri kvalitetni, ali te oscilacije, sasvim evidentne i očekivane, ne narušavaju dojam da je izložba uspjela. Lično bih bio sretan amater? Nismo li ponekad nemilosrdno kritički raspoloženi prema onome što nam oni daju? Ne gušimo li katkad njihovu inicijativu? Mislim da svega toga ima! Kao što i amaterizam

injemu. Inače, na mnogim eksponatima primjećujem veoma živ i usklađen odnos boja razigranu paletu jednog već iskusnog umjetnika, a mislim da je drug Pero postigao upravo visoko kvalitetan domet prilikom, da se tako izrazim, geometrijskog rješavanja omedenja ploha.«

Nemogu vam reći koja se meni slika najviše svidjela na ovaj izložbi. Računam: to nije važno. Ali, radoznao sam da to čujem od nekih prisutnih, i zaista ih pitam: Koja vam je slika najdraža?

Sjedokoski bivši direktor: »Ako je riječ o eksponatu koji se meni najviše svidio, mogu vam reći da je to slika »Kolone pred Gradskom vijećnicom.« Upao mi je u oko divan spektar boja. I inače, koloritna rješenja Zlatoperova neobično mi se dopadaju. Mislim da je u sasvim dovoljno mjeri u svoje radove unio vredrinu i sunce ovoga našega Šibenskog podneblja. Po mome žubokom uverenju Pero je ovom izložbom sasvim uspio.«

Bilježim te utiske posjetilaca treće izložbe slikarskih ostvarenja Pere Zlatopera, i nekako mi nadolazi misao: cijenimo li mi dovoljno trud Šibenskih amatera? Nismo li ponekad nemilosrdno kritički raspoloženi prema onome što nam oni daju? Ne gušimo li katkad njihovu inicijativu? Mislim da svega toga ima! Kao što i amaterizam

ima svoju definiciju i sasvim određeno mjesto u društvu.

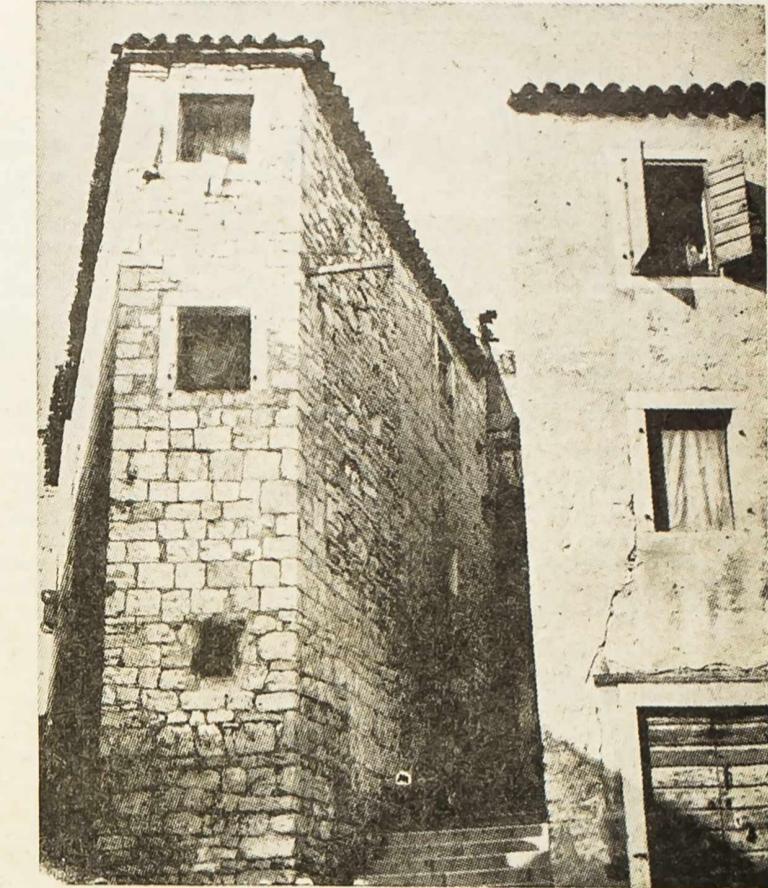
Dok razgovaram, dok razgledavam, dvorana se na čas prazni, pa opet puni. Među eksponatima smo već getovo dva sata, a izložbara ništa ne upitasno. Zato ponovo prilazim drugu Peri i pitam ga:

— Da li ste zadovoljni? Da li je sve u redu?

— Moram biti zadovoljan, iako se već pomalo osjećam umoran. Ali, to je neki sretni humor. Radovi su tu, oni za sebe govoraju, a viđe o sam da ste s nekim posjetiocima i razgovarali. Šta kažu? Inače, ovo što vidite, ove 34 slike, pored su samodržicanja. Nastale su posljice radnog vremena, one su često ponekad probjevenih noći, katkad žrtvovanih nedjeljnih izlazaka, pa čak i ljetnih raspusta. Ali, tako mora biti. Nikad nisam došao pred sasvim o bljnu dilemu da li da i dalje slikam. Rodi se to nekako, valjda, sa čovjekom i osvoji ga. Mislim uopravo tako. A svidaju li se vama ovi moji radovi?

Rekao sam drugu Peri ono što mislim. Interesira li vas, dragi čitaoci, kakav je moj sud? Ne interesira! Hvala! Utoliko bolje. Možda se ne bismo složili, tko zna?

Ostavljujući izložbenu dvoranu, pomislio sam: bilo bi sasvim na mjestu kada bi sličnih izložbi u našem gradu bilo više! Dičeli li i vi to mišljenje, dragi čitaoci? (B)

KNINSKE VIJESTI

SKUPŠTINA VATROGASNOG DRUŠTVA

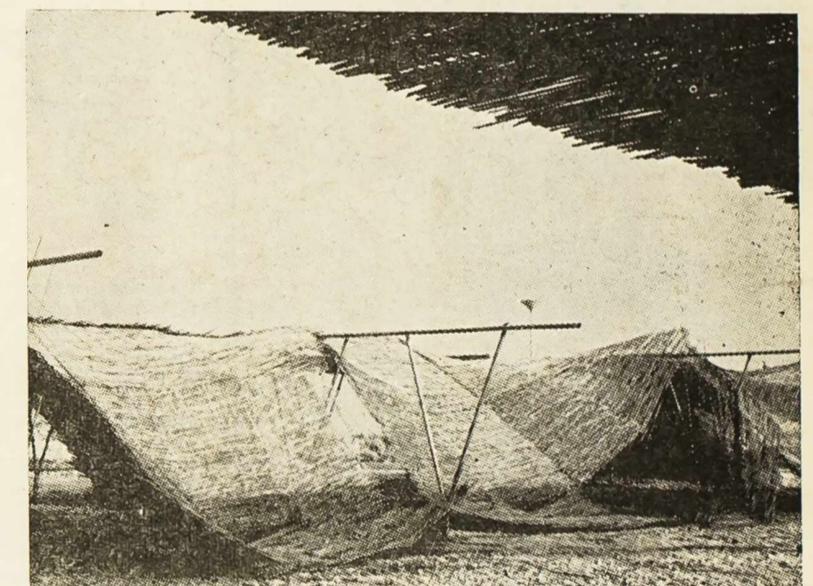
ji kninskih vatrogasaca za svakoga se ponešto nade: televizor, radio-aparat, biljar, šahovske garniture, električni gramofon, knjige, novine.

Za predsjednika društva ponovo je izabran prof. Momir Šola, za komandira Branko Petrušević, a za njegova zamjenika Tode Jaramaz, dok je za tajnik izabran veteran Ante Škarica, a za spremištaru najstariji aktivni vatrogasac u Kninu Jere Maglica. (AM)

OTVORENA NOVA PRODAVONICA VOĆA I POVRĆA

U sjevernom dijelu Knina, gdje se formira novo naselje, trgovacke poduzeće »Badem« otvorilo je u Ulici Drapšina suvremenim uređenim i bogato sortiranim prodavaonicu voća i povrća. (AM)

Teško nabavili, a sada to propada

KOZERIJA

San reizborne noći

Direktor kojeg je zahvatilo neumoljivi princip reizbornosti probudio se umorniji nego što je sinoć legao. Da nesreća bude veća, probudio se ranije nego obično.

— Ženo — podvikne i gurne svoju integracionu cijelinu.

— Aaaaaa? — u polusnu mu se javi žena.

— Probudi se dobro. Imam ti nešto važno, sudbonosno ispričati. Hej, razbudi se, kad ti kažem!

— Koliko je sati? — pita žena.

— Ne bulzani, nego se budi kako bog zapovjeda. Najbolje bi bilo da se umiješ. Ja nikada nisam volio krmeljive razgovore.

Poslije kratkog natezanja direktor u okvirima reizbornosti ispriča ženi slijedeći san:

— Sanjam ti ja kako sjedim u svojoj direktorskoj kancelariji. Sjedim, bogme, čvrsto i postojano kao hrast. Kad odjednom dolazi mi u susret neki čovjekuljak: mali, neugledan, sićušan, šaka jada. I maše, razmahao se nekim papirom, pa maše li maše ...

— Šta, zar ti je bilo vruće? — pita ga žena.

— Ama čekaj, ne prekidaj me. Kakva te vraćina spopala. Ide on sve bliže meni, a ja stojim, gledam ga ravno u oči. Mislim, uplašit će se moga strogog pogleda. Ali on: jok! Gleda i on mene ravno u oči. Ne govori ništa on, ne govorim ni ja. Kad mi je došao sasvim bliži, stane. Kao ukopan. Još uvijek ne govori ni nijeći. Tek spusti svoju slabšću ruku na lijevi bok moje fotelje. Kako stavi ruku, nestade naslona s fotelje. Dotakne fotelju s druge strane i nestane tog dijela. I sve tako dok ja ne ostadol sjedeci, ali ni na čemu. Pravo čudo. Zar tebi ne izgleda čudno, a?

— Bogomi, taj tvoj san mora nešto da znači. I to nešto ružno. Da li se još netko natjecao za tvoju fotelju osim tebe?

Rapor iz Drniša

MLADI SU REKLI GDJE SU PROBLEMI

Dana 19. I održano je savjetovanje za omladinske rukovodiće seoskih aktiva drniške komune. Od društveno-političkih radnika savjetovanju je prisustvovao jedino Luka Šupe, predsjednik Općinskog odbora SSRN. O sistemu rada rukovodstava i organizacije govorio je predsjednik OK SOH Risto Mrđen. Kulturno-zabavna aktivnost mladih na selu, bila je tema izlaganja Mile Duwandžića, a Slobodan Grubač govorio je o ideološkom radu na selu. Zadaci Saveza omladine na selu, bila je tema izlaganja člana KK SOH Split druga I. Žuvele. Društveni plan i mladi, tu je temo obradio Đuro Opančina, planer Skupštine općine.

Diskusija koja se vodila nakon pojedinih tema veoma je bila interesantna. Ona je odlično ilustrirala probleme mladih i sama za sebe znaci novu etapu u početku rješavanja problema koji se godinama gomilaju. Donosimo diskusije u nešto skraćenom obliku, ističući karakteristične probleme.

Boris Topić: — Aktiv u Badnju je mlad i tek smo se počeli snalaziti u radu.

Ante Bandalo: — Primjetio sam veoma lošu suradnju mladih i prosvjetnih radnika. Smatram da bi se rukovodstva moralu birati smjeli, a ako nisu dobra — odmah bi ih trebalo mijenjati. Prijem mladih u SKJ je površan i kampanjski.

Ante Mrčela: — Zagora je najzaostala i omladina bi trebala da učestvuje u rješavanju mnogih problema. Mladi ljudi su kod nas kad kuće samo noću, jer putuju na rad i u škole u Šibeniku, Splitu i Drnišu. Neki se izvlače da rade u školi, da ne bi radili na selu, i tu bi trebala suradnja između aktivata. Trebalo bi već jednom početi veliku akciju posumljavanja Drniške zagore. Smatram da odbornici veoma loše ili ni-

pretvoreni u skladištu pokušali smo riješiti, ali radne organizacije ne iseljuju, iako domovi nisu građeni za njihova skladišta.

Naše zaključke mi uvijek svima odgovornim dostavljamo, ali se naši problemi smatraju omladinskim i ne poklanja im se pažnja. Na neki način mi smo izolirani, a na terenu i nema neke osobite suradnje s drugim organizacijama. Na kulturu u komuni daje se veoma malo, a na fizičku kulturu još manje. Mi moramo imati društveni prostorija, i to se mora investirati.

Društveno angažiranje u gradu nije stimulirano ničim. Prosvjetni radnici su slabo plaćeni, pa su prisiljeni da trče za honorarima.

Domovi po selima postali su nam skladišta sijena, kapule i salitre. Izgleda da se više vodi računa o životinjama, nego o kulturnim potrebama ljudi.

Šime Pilić: — Rukovodstva nam se ne nalaze na terenu. Mi ovdje govorimo o problemima sela. Stariji često zakazuju u akcijama, a to se veoma lako prenosi na mlade.

Domovi po selima postali su nam skladišta sijena, kapule i salitre. Izgleda da se više vodi računa o životinjama, nego o kulturnim potrebama ljudi.

Milenko Čosić: — Mi u Tepljuhu imamo kino-aparaturu koja leži ima desetak godina. Prozori na domu su polupani, a sala postala skladište PIK »Petrovo polje«. Nekoliko puta smo je objećavano da će biti ispravljeno. Dijelovi kino-aparature su nestali i sad bi na njoj trebalo opraviti oko pola milijuna dinara. Ni produzeće »Gradina« neda nam nože prostorije, a za najamninu su dali 360,000 dinara, za koje nam daju-

goviti u selu tvrde da su na žiro-računu.

Risto Mrđen: — Ja sam pitao za te prostorije, ali je radne organizacije smatrali svojim.

Luka Šupe — Drago mi je što se nalazim na ovom skupu, jer vidim da postavljate sasvim opravdane zahtjeve. Vi mladi ljudi trebalo bi da se više angažirate u radu Socijalističkog saveza, Saveza boraca i rezervnih oficira. Trebate sada učestvovati u pretkongresnoj aktivnosti Socijalističkog saveza.

Diskusije mladih ljudi drniške komune pokazuju da komunita očekuju mnogi zadaci koje treba riješiti — da bi život na selu bio bolji. Mladi ljudi učavaju probleme i nastoje ih brzo riješiti, jer oni nisu ničim opterećeni, pa vide i ono što neki stariji pojedinci ne bi željeli da se vidi. Zajednički sastanak svih društveno-političkih organizacija o problemima mladih mislim da je tek početni korak, što je i predloženo na savjetovanju. U Drnišu se odavno nije vodilo računa o pojedinih stvarima, pa su se problemi umnožavali, stršljivo ukrupnjavali i postajali veći. Situacija kakva je danas, tako se ne poboljša, nosi sa sobom teže i drukosežnije posljedice. Ali vjerujemo da će se mlađi svojim žarom zalagati da rezultati njihova rada budu još veći.

Slobodan Grubač

Foto-kino klub u Šibeniku uveo je od ponedjeljka 24. o. m. stalno dežurstvo u svojim prostorijama (zgrade Narodne tehnike). Laboratorijem će se moći koristiti, osim članova kluba, i drugi građani koji se pretrošnju upisu, svakog dana od 16 do 19 sati.

IZ FOTO-KINO KLUBA

Foto-kino klub u Šibeniku uveo je od ponedjeljka 24. o. m. stalno dežurstvo u svojim prostorijama (zgrade Narodne tehnike). Laboratorijem će se moći koristiti, osim članova kluba, i drugi građani koji se pretrošnju upisu, svakog dana od 16 do 19 sati.

PIJAVICA ČUPA

Za vrijeme nedavnog nevremena Špinata na otoku Kornatu zahvatila je tzv. pijavica. Za nekoliko minuta pijavica je u masliniku Nace Ježina iz Murter-a isčupala 16 stabala maslina. Okolni maslinici nisu pretrpjeli štetu. O. J.

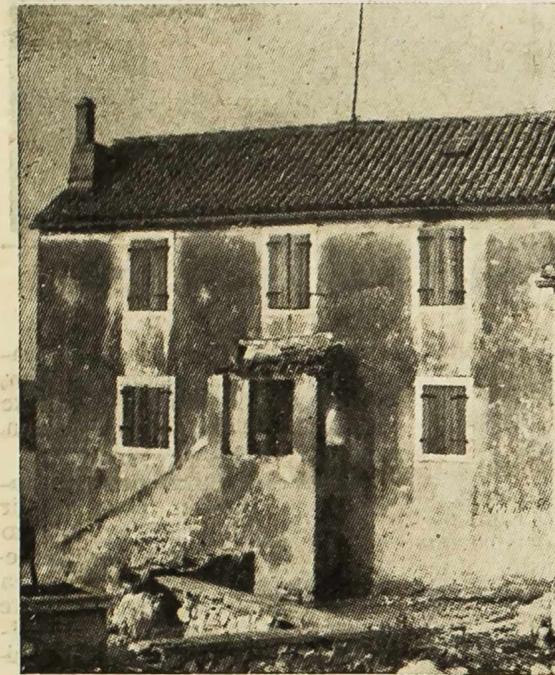
Iz Jadrtovca:

Ne žele više „život iza leđa“

Izgledalo je gotovo neminovno da u Jadrtovcu upoznam dvoje ljudi koji, na neki način, obilježavaju život ovoga tihog mesta. To su Ante Bumbak pok. Iye, predsjednik mjesne zajednice, mlad čovjek, otac dvoje djece, radnik u tvornici lakih metala »Boris Kidrić«, i Ante Bumbak pok. Mate, razgovorljiv, okretan radnik »čovik od svita«, zapošlen u Zürihu kao turistički tehničar.

U trosatnom razgovoru i šetnji kroz mjesto oni su mu dali presek života ljudi i nastojanja da se otrgnu »zaboravu« i »životu iza leđa«.

Predsjednik mjesne zajednice predstavlja one koji realno i odmijereni, ali osjećajno i sa željom ka napretku čine sve što mogu da Jadrtovac i njegovih 500 stanovnika trguju u učmalosti u koju su zapali, ne svojom krivicom, izgradnjom magistrale što prolazi gore preko dva pošumljenih brda svega 2,5 kilometara od njih. Njegov redak Ante praktičar je svoje vrste. Dosta je radio »vani«, putovanjem i upoznavanjem svijeta, a u Jadrtovcu svojim rukama gradi novu kuću. Gorliv je kada priča o tome kakve se sve »rezerve« i mogućnosti kriju u mirnom Jadrtovcu. Kao turistički radnik, upoznao je mnoge ljudi u Švicarskoj sa svojim rodnim krajem. I ovakvi ljudi imaju više. Svi oni, makar i na »dva kolosijeka« rade, misle na svoje selo.

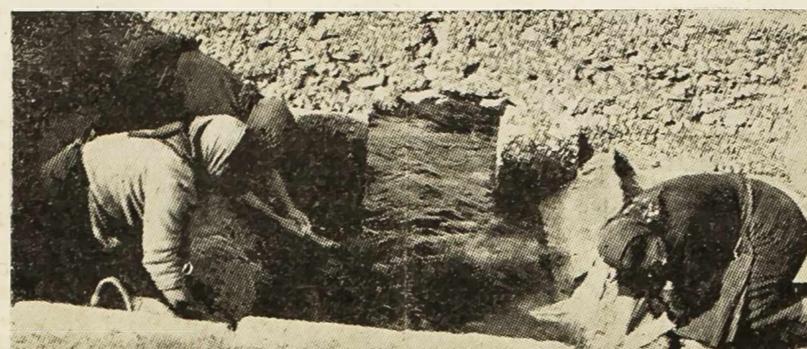
**Motiv
iz
Jadrtovca**

Dva i po kilometra od magistrale do Jadrtovca, tamо od Žaborića i one raskrsnice gdje završava asfalt. Nema nikakve table ni znaka koji upućuju na Jadrtovac. Izgradnjom ceste kao da ga je netko i simbolično »skinuo« sa spiska mesta u koje bi turist ili izletnik »eventualno« mogao zaći. Taj dio široke, lijepi i tvrde ceste koja vodi kroz mladu borovu šumu — pomalo propada.

Priznajem, bio sam uvjeren da asfaltiranje ove ceste sada nije neophodno. Pa, na koncu, Jadrtovac nije turističko mjesto! No, čuo sam od jednog suputnika: »Magistrala je »prošla« daleko i od otoka Murtera, pa asfaltni put ipak postoji. Prošla je daleko i od Zatona, a put se ipak gradi. Zaton nije turističko mjesto!« Na te primjedbe nisam mogao naći odgovor. Ali

sam, izlazeći na sam hrbat brda s kojeg se pruža prekrasan pogled na Morinjski zaljev i Blato, doživio izvanredne utiske, koji su me pratili i usred kamenitog i stvarnog Jadrtovca.

Subotom prije podne česte su u Jadrtovcu ovakve slike: ljudi sjede na torbama uz kamenito »mulo«. Puše, razgovaraju. Po prostranom glatkom »jezeru« čamci kao da su prikovanici na površini. Visoke siluete ljudi, ne-pomiči kao statue, vrebaju ostima ciplice i jegulje. Žene kraj izvora peru rublje. Pognute, glava prikrivenih maramama, rade šutke svoj svakodnevni posao. Djeca trčaraju po uskim uličicama, strmim, sa glatkom izlizanom kamenom podlogom. Ždrava su, crvena u licu, krupna. Prođe poneki

»tovar« što nosi isušene panjeve. Za njim žena. Na širokom platou radnici čekaju »autobus druge smjene.« Najveći dio njih radi u tvornici TLM »Boris Kidrić«. Nešto u »Luci«, po koji u građevinarstvu. Tuže se ponekad ljudi na ove autobuse: »Oni sabiru radnike iz okolnih sela. Često iz grada cdoze u dva pravca. Desi se da u Jadrtovac i ne stignu ili da stignu s velikim zakašnjenjem. To najviše pogoda školsku djecu koja se voze u grad.

Cim se spomene škola, osjeti se da su na to ovde naročito osjetljivi. Vidio sam staru rušiniranu školu, sa samo jednom učionicom od svega dvadesetak metara kvadratnih. Kuća je privatna, crkvena. A školu pohađa oko 50 djece. Ima samo jedan prasjedni radnik, i on radi u dvije smjene pod izuzetno teškim okolnostima. Priča o gradnji novih škole duge je mnošto godina. Posljednje dvije izgledalo je da će dati neke nade. Ali ništa! Mještani iskopali temelje, donijeli neki građevinski materijal. Poduzeće »Krijava« iz Bosne trebalo je da podigne montažnu zgradu, sličnu onoj u Kašiću. Samo, pet-šest obecanih milijuna nikad nije stiglo na tekući račun Jadrtovca. Izvodaci su digli ruke! Sada kad se s nekim pregovara, prvo piše: »Imate li na računu novaca...«

Zahvaljujući svome vlastitom naporu, Jadrtovac je dobio električno svjetlo 1963. godine, ali tekuće vode nema ni do danas. Clevovod zagorskog vodovoda daleko je samo nešto više od dva kilometra. Kad bi se od ovog mesta izvrišio iskop kanala, dobio bi se dobar prirođeni pad i Jadrtovac bi imao uvjek dovoljno vode. Međutim, njime predlažu da vodu »povuku« od Morinjskog mosta, što je skuplje i, kažu, tehnički složnije.

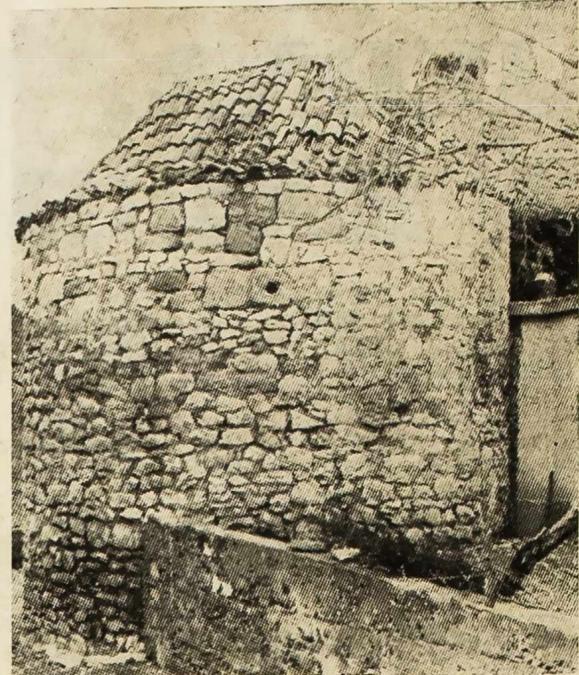
Šta je s turizmom na čitavome kompleksu oko Jadrtovca? Osim rijetkih izletnika, ponekad ovđje »zalata« i po koji turist. A što može ovde naći?

Nema niobične gostionice, a komali kakvog restorana. Mnogo, mnogo toga nedostaje. Naprsto je neshvatljivo kako su različitim ritmom razvita i one koji boluju od iščijasa. Ima idealnih predjela za skijanje, no išla je mala mjesto. I kako im se davao prioritet.

Prirodno, klimatološki, pa i historijski Jadrtovac i njegova okolica i te kako su boqati. Plitko Morinjsko more — Blato bogato je mrijestilište cipalja i jegulja (koje, usput do kažemo, uništavaju kemijske materije sagorjelog smeća). Ljekoviti mulj na čitavom jednom pojasu pravi je melem za reumatičare i one koji boluju od iščijasa. Ima idealnih predjela za skijanje, no išla je mala mjesto. I kako im se davao prioritet.

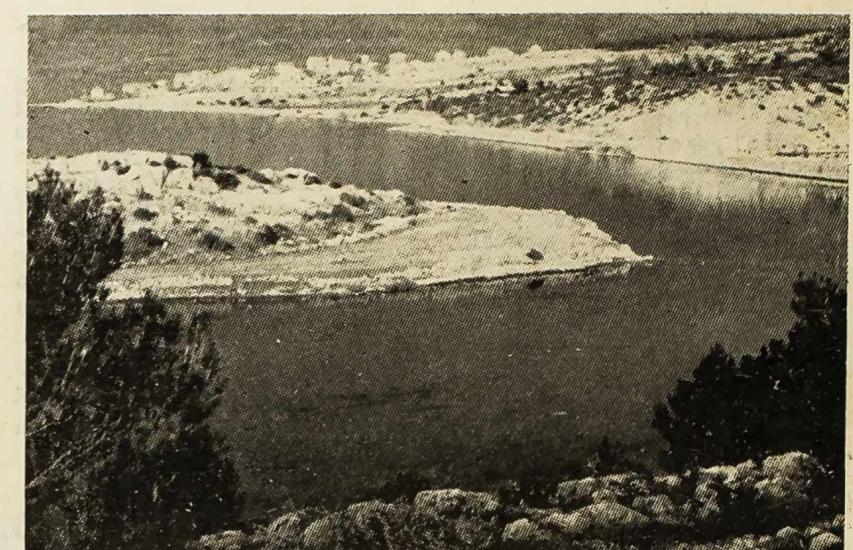
Jednog dana trebat će netko da se u našoj komuni »sjeti« i da nešto više učini za »zaboravljenje« Jadrtovac, čija je »greška« čini se jedino u tome što ga je mimošla Jadranska magistrala...

Tekst i snimci: J. Čelar

U mjestu ima ostataka starih naseobina. Crkva Sv. Margarete navodno potječe iz XIV vijeka. Nedaleko odavde nalazi se i druga veoma stara crkva — Sv. Lovre. Tu je bila i biskupija, kamo su dolazili predstavnici crkava iz Padove, Verone i Trsta. Oko te crkve također se nalazila veoma staro naselje. U blizini su pronađeni i stari grobovi. Pripe nekoliko godina započela su i neka istraživanja. Usred »jezera« mještani poznavi neka mjesto koja nazivaju »Sajame i »Ferara«, gdje se pod površinom vide ostaci građevina čak iz srednjeg vijeka, a možda i prije.

Ima još čitav niz detalja koji privlače pažnju i kojih bi se i sami mještani

htjeli uhvatiti u svome nastojanju da podignu ovaj kraj i da ga približe posjetiocima. Samo, ma koliko god imali volje — to nije lako.

Jednog dana trebat će netko da se u našoj komuni »sjeti« i da nešto više učini za »zaboravljenje« Jadrtovac, čija je »greška« čini se jedino u tome što ga je mimošla Jadranska magistrala...

Tekst i snimci: J. Čelar

Jutarnji raport iz kafane »Medulić«

„PRSTEN JE VRAČALA...“

Kafana »Medulić« više je poznata po penzionerskim meditacijama nego po ostaloj kafanskoj »klimiči«. Uostalom, nije mi poznato kakve veze postoje između ove naše jedine kafane u gradu i slavnog slikara i rezbara Andrije Medulića, prijatelja još slavnijeg slikara Ticijana. Istina, kafa je već odavno postala vjerni pratičar i inspirator pjesnika i umjetnika. No, to je nešto sasvim sporedno u odnosu na našu svakidašnjicu.

»Eto, odkad je nestalo našeg dobrog »Bigija«, nestalo je i dobre crne kafe. Ta žaločnjača, izrečena u obliku izrečice, ima i svoje opravdavanje, mada bi se o njoj moglo razmišljati. »Naš dobri stari »Bigi«! Red je da ti, bar na ovaj način, odamo dužno poštovanje.«

Dinvi starci Šibenčani, s pojednostavljenom logikom rasudjivanja, koji čitavom čovjeku žele obuhvatiti s nekoliko uobičajenih riječi i fraza, izraženih žargonom i naglaskom kakav još samo ovđe postoji!

Ovdje je i Jere, dugogodišnji podvornik mnogih gradskih otaca, a njih, za vrijeme njegova službovanja, nije bio malo broj. Obavezna crvenaka, dremuckanje i čaj. Zatim kratka šetnja »Kalelargom«, Obalom — i natrag. Popodne, zna se: kvarat vina u taverni i staro mjesto u »Meduliću«. I time su izražene sve njezine duhovne i fiziološke potrebe. Stara momčina, na čijim bi mu vrline mnogi odnos od nas pozavidjeli.

Međutim, i Jere, dugočlaninski podvornik mnogih gradskih otaca, a njih, za vrijeme njegova službovanja, nije bio malo broj. Obavezna crvenaka, dremuckanje i čaj. Zatim kratka šetnja »Kalelargom«, Obalom — i natrag. Popodne, zna se: kvarat vina u taverni i staro mjesto u »Meduliću«. I time su izražene sve njezine duhovne i fiziološke potrebe. Stara momčina, na čijim bi mu vrline mnogi odnos od nas pozavidjeli.

Međutim, i Jere, dugočlaninski podvornik mnogih gradskih otaca, a njih, za vrijeme njegova službovanja, nije bio malo broj. Obavezna crvenaka, dremuckanje i čaj. Zatim kratka šetnja »Kalelargom«, Obalom — i natrag. Popodne, zna se: kvarat vina u taverni i staro mjesto u »Meduliću«. I time su izražene sve njezine duhovne i fiziološke potrebe. Stara momčina, na čijim bi mu vrline mnogi odnos od nas pozavidjeli.

Pst, pjesma... diskretna poput dalekog bruhanja zvona. Svi se pretvorimo u uho i nerv. Promatraj stolice kako micu usnama (pjesma ih podsjeća na mlade dane, kad se cesta polazio na spavanje »u male ure«). Andriju hvata neki unutarnji nemir. Ogledava se časkom po karani, a zatim vise stidno, upada svojim slatkim baritonom; ni »prigreš« ga za one bez slaha, koje je priroda mačuhinski prikratila za jednu malu radost.

Stari penzioneri (natrag uljezti) i stara pjesma: »Prsten je vračala...« Zar to nije divan osjećaj u ovo prohладno jutro puno golomrazice!

Jere šuti, ali pjesmu uporno prati bubenjanjem prstima po rubu stola. Znači: »Ukopao je... i nije mu svejedno što se oko njega događa. I Dume je već u punom zanosu, što on i ne krije. A Ivo, pokreće ruke kao da se nalazi u svome dirigentskom elementu. I sve tako, pjesma ide svom »krešendu«, živi s nama skupa, zarazno vri, puna soka, oplemenjuje poput spasonosne transfuzije. A kad počne menjavati, nastaje čas uzbuđenja pomiješan sa strahom: hoće li prestati? No, gotovo smo sigurni da neće iznevjeriti, što ubrzo potvrđuje i jedan glas, ubaćen poput probnog balona: »O-mili mi u selu divojka...« Bravo, mlađi drugovi! (doduše, to se i ne izgovara glasno, već onako, svatko za sebe...)

»Konobar, molim jednu šljivu!« — »Kume, još jednu!« kafu — usput... « Zatvore islužene podvornike, i borce, i obrnike; za »bijše« i sadošnje ljude. Nije to grijeh: časika rakije (a gdje su radnici i pomorci?)

A kad prestane pjesma, već će se naći vremena za pretresanje dnevnih novosti, prenvesteno našega grada. Zatim ćemo se prebaciti u stvari visoke politike; privredne, na redu bit će Vjetnam, sa svim njegovim ratnim strahotama. Pokupit ćemo po bojištima mrtve i ranjene, izviditi borbicom rane, osuditi agresora i — sve u dobroj namjeri da stvari postavimo na svoje mjesto. Nakon toga poći ćemo tragom dnevnih događaja u Kongu, Indoneziji i Dominikani. A zatim, u jednoj kratkoj šetnji svemirskim brodom svratiti malo — i do Mjeseca... I natrag na našu staru Zemlju, jer, ruku na srce, ipak je na njoj najsigurnije...

Nego, drugovi, u posljednje vrijeme sve više me progoni neka zla slutnja. Naime, riječ je o novim pristalicama — mlađim penzionerima, koji pristuši svakog dana u našu »bratovštinu«. Odakle ih voda nanese toliko? — Sve me nekako strah da nas ne istisnu iz naše sredine.

Tako jednog jutra prolazim ulicom i još pospano razmišjam kako s malo novaca nabaviti dobar zalogaj. Kad, eto, iznenuda mi ususret dolazi jedan drug (direktor), recimo Ivan Ivanović. Nazovem mu »dobro jutro«, a on ništa; grobna tišina. Domišljam se zbog čega mi

poštovani drug direktor »skide pozdrav«. Stadem kopkat po sjecanje, gricka u meni crv sumnje. Ali gotovo ništa ne pronalazim što bih se mogao upisati u grijeh. Tek, jednog dana sine mi misao o familiarnosti. To — i ništa drugo. Naime, nisam vodio dovoljno računa o njegovu visokom položaju (i sekretarici), pa se čovjek uvrijedio. I što mi drugo preostade nego da do kraja provjerim svoju misao...

Prvo jutro ništa, drugo također. No, trećeg jutra ja odmah ravno pred njegovu ustanovu i zaustavim »busiju«. »E, ne može to tako, druže!« — pomislim — »treba stvar (ili slučaj) izvesti na čistinu.« Tako čekah i dočekah; evo ga kao naručena. »Dobro jutro, druže direktore!« — izrecitram ja ponizno. On prolazi dalje, češka se za uho (tobozne svrbi ga pa ne čuje), a ja ostao poput uvrijedene djeteta.

»U redu — mirim se sudbinom — »Nek ide do davala!«

Prođe tako izvjesno vrijeme i ja već zaboravio na naš nesporazum. No, jednog jutra ulazim u našu staru penzionersku kafetu »Medulić«, kad unutra poštovani direktor. Ne dolazeći sebi od iznenadenja, protlijah oči. I kad sam već stvario odluku da napustim kafetu, on zausti glasno: »Dobro jutro, druže Marko Marković Hajde, bogati, da nešto popijemo. Za dobro čovjeka uvijek smao bio spremam žrtvovati posljednji dinar!«

»E, dragi druže, ne može to tako!« — sad je i meni sinilo. Odmah se dosjetih da ga je zahvatila rotacija... Postao kočnica daljnjem razvitku samoupravljanja. »Bog i batina — štono se kaže, pa se oklinuo — i tako svatko od njega digao ruke, osim, recimo, penzionerskog foruma koji se usrdno stara za naše Posmrtnre fondove.

Tako sve jedan po jedan, pa dvojica po dvojica, stadoše u našu »bratovštinu« pristizati bivša direktorska lica, koja nikada prije nisu tu zalažila, iz straha da se — ne kompromitiraju! A sada, gle, obratiti slučaj: strah nas stariši da oni naši ne kompromitiraju (svogom prisutnošću).

Šta sad? »Da malo počekamo dok se ne sproveđe u život Uredba o reizbornosti direktora?« »Ali, tko nam, u tom slučaju, jamči da ovi novi uljezi (mahom mlađi ljudi) ne preotmu u »Medulić« i naše stolice?« »E, ne može tako dalje, drugovi. Bogami ne može. Naše su stolice već ugrijane, a voće su hladne... Ali ne, ne, ne, nemate vi ni dovoljno kvalifikacija ni radnog staža da biste svoje iluzije sproveli u dijelu. Uostalom, »ispali ste iz kola«, pa, ukoliko ne pokazete dovoljno »konstrukтивne« snošljivosti...«

To vam je naša kolektivna poruka!

Petar Bilušić

Problem šibenskih groblja Mrtvima je postalo tijesno

Novo groblje potrebno je koliko i novi stanovi

Sibenik pretendira da postane suvremeni moderni grad, a na njegovu području nalaze se četiri groblja. Jedno od njih, ono »Sv. Ane«, sred grada. Ostala groblja smještena su u Varošu (»Sv. Spas« ili tzv. oslavno groblje), u Crnici (»Sv. Nedjeljica«) i jedno u Mandalini. Ukupna površina šibenskih groblja iznosi 7.077 kvadratnih metara. Na eće gradsko groblje otpada 4.204 kvadratna metra površine. Sva su groblja u veoma lošem stanju. »Sv. Ane« staro je više od 160 godina. Svakog dana na njemu se izvrši više od 120 ukopa. Njegovi pacifici iznose 960 grobnica, računajući i one zemljane. Novo groblje trebalo je da se gradi u predjelu zvanom Poljica, u nasuprot vodostanice na Metežu. Za njegovu potpunu izgradnju alo bi 400 milijuna dinara. Prije deset godina bili su poduzeti prvi koraci, ali se onda stalo!

benik više nije mali težački norski gradić, kakav je bio d kraj prošlog ili početkom vijeka. Sve se sasvim izmalo: život, navike, struktura ovništva. Niku su veliki intrijski objekti, čitavim novi djeli grada. Razvila se luka, bračaj, turizam. Ostala su sastara groblja. Kako se grad o i razvijao, groblja su ostala okružena kućama. Najbolje to vidi na našem »centralnom« groblju. Ono se našlo u potoka, okružena Crnicom, cem i Goricom. Po tome je ujutro jedinstveno u zemlji. Instven je po tome i sam Šibenik.

Kad se turisti u ljetnim mjeđima iz svih pravaca grada, po sve ulice, raznile prema gradskim piramide — pre-tvrdavi, neminovno dolaze na groblje. A zamislimo da je pod tvrdavom nekakvog dobro uređeni park, ili kavu objekt na tom mjestu? A na noj tvrdavi ljetna pozornica? epseg predjela nad gradom tako da bi imao bilo koji grad

Zašto se na tome važnom komunalnom problemu stalo? Važi li i ovdje onaj magični odgovor: »Nije bilo sredstava!« Neka bude i tako. Nije sigurno bilo lako osigurati 400 milijuna dinara za otkup privatnog zemljišta, izgradnju mirtvačnice, oko 300 prvi grobnica, vodovodne mreže, ograde, itd. Ali kroz deset godina moglo se nešto učiniti. Čak je i ustanova »Čempres« bila spremna da godišnje daje stanovita, makar i skromna, sredstva — da se krene naprijed.

Samo, izgleda, i nesvesno je prevladala spoznaja — da za mrtve ima uvijek mesta, da se ne treba upuštati u neki komfor i da »oni« mogu — čekati!

Ali, to je pitanje nas živih! Pitanje našeg grada i njegovih stanovnika. To je krapno komunalno, urbanističko, turističko — pa, ako hoćemo, i etičko pitanje.

Da se na sve to mislilo na vrijeme i dovoljno ozbiljnosti, imali bismo danas konture novog groblja na šest hektara površine, na kojem bi se postepeno mogla uvođiti i kremacija leševa. Takvo groblje odgovaralo bi jednoj stoljetnoj perspektivi.

A kakvu situaciju imamo danas? Na groblju nema zemljišta ni za lijek. Mnogi građani koji ga traže ne mogu graditi svoje grobnice, a one javne su preopterećene. Svake godine je stanje sve gore, a i da ne govorimo o tome da grad više ne

može podnijeti groblje na tom mjestu. Isto vrijedi i za ostala tri manja groblja.

Ako i uzmemo u obzir da bi se nešto u dogledno vrijeme moglo poduzeti, ostaje činjenica da će staro groblje biti na svom mjestu — još dvadesetak godina. O tome postoje i neki

opći propisi, i to sigurno nije bez razloga.

Šibenik, dakle, čeka da se konačno počne rješavati jedno njegovo veoma značajno pitanje: novo groblje. Jer, staro više ne može biti ondje gdje je sada. Svemu tome trebalo bi, bar u per-

spektivi, ako ne odmah sada, dati prioritet, a makar i na uštrbu nekih drugih komunalnih potreba.

Ako se i dalje bude godinama odgadalo, načićemo se u situaciji da će nam to pitanje naj-ostrije zakucati na vrata. J. Ć.

Murterski dijalazi pred turističku sezonu

Kornatski arhipelag svaci i nici

POZNATA JE ISTINA DA KORNATSKI ARHipelag PREDSTAVLJA NAJ-ATRAKTIJU OTOCU NA JADRANU. MEDUTIM, KAKVA KORIST OD TOGA KAD TO OTOCJE NIJE DOVOLJNO POZNATO MEDIU TURISTICKOM PUBLIKOM, A KORISTI SE SAMO — DJELOMICNO. ZASTO?

Status Kornatskog arhipelaga je, zahvaljujući njegovu položaju prilično nedefiniran. Zbog toga su razglednice (osobito u koloru) Kornata pravi raritet, a u prospektima je samo nedorečeno da između Zadra i Šibenika postoji atraktivno otoče. Dalje: pravo na Kornate ističu Murterani, Šibenčani, Biogradani, Zadra, a nitko — obavezu prema Kornatima. Zato »biserje Jadranac« ostaje u sjeni mnogo »siromašnjih« otoka. Zato ono nije dovoljno poznato. Zato turisti borave na potoku između Šibenika i Zadra, a ne iskažu želju za posjet Kornatima. Zato ...

Na jednom skupu nedavno smo čuli i ovo: »... Trebalo bi da Šibenik, Biograd i Zadar zajednički reklamiraju Kornatski arhipelag, da izrade program korištenja toga otočja, te da investiraju nešto na Kornatima ...«

Ušto bi to trebalo investirati na Kornatima. Na to pitanje najispravniji odgovor mogu dati dobrili poznavaoći Kornata. Zato smo se obratili Murteranima. Evo koncognog odgovora nekolicine stanovnika mjeseta kraj Slanice na postavljeno pitanje.

Murterani vele da bi na Kornatima trebalo podignuti prihvatnu stanicu za izletnike. Dokle se god to ne napravi, turisti neće pokazivati interes za Kornate — ističu Murterani. Osim toga, naglasili su da treba posebnu pažnju posvetiti organiziranju. To treba da bude jedan od primarnih zadataka turističkih društava i turističko-ugostiteljskih organizacija na ovom području. Neki idu čak i dalje, pa vele: »Turističke bi se organizacije trebale pozabaviti provodom izletnika na Kornatima. Na nekim od stotinjak otoka i otočića mogla bi se organizirati lovista divljaca. Kornati bi mogli čak biti centar lovog turizma na Jadranu, osobito što se tice zečeva i kunaca, kojih bi se na Kornatima moglo u veoma kratkom periodu uzgojiti u iz-

pogledu korištenja Kornatskog arhipelaga. Nisu loši, pa bi trebalo da o njima prodiskutiraju predstavnici Šibenske, Biograd-ske i zadarske komune. Tada će Kornati biti i poznati i korišteni! O. Jureta

Kako se što shvaća (3)

Natječaji

Nedavno, ili da budemo precizniji — 16. siječnja, završile su pripreme za jedno neobično takmičenje: raspis natječaja za izbor direktora nekih radnih organizacija. Neki su to napravili pet minuta prije dvanaest, kao na primjer u našoj komuni, što nije toliko važno koliko je važno da se udovolji velikim ciljevima i zadacima moćne statistike.

Tako su već novine pozvali građane da se takmiče, da pokazuju svoje sposobnosti, neki su natječaji bili široko demokratični, tako da su omogućavali natjecanje velikom broju trudbenika (tu su mogli prijaviti i oni sa fakultetskom spremom i oni sa »vejetom praksom«), ali, bilo je i onih drugih, »nedemokratskih« oglasa, koji su rezervirali direktorske stolice samo za neke stručnjake. To je izazivalo revolt kod nekih pojedinaca, te su se pripremali čak i na nekakve demonstracije protiv tih radnih organizacija, te su se, ti »demonstranti« tvrde — da direktor nije stručna, već politička funkcija a političar, kao što je dobro poznato, može biti svatko! Gnjevi su već bili napisali i transparenti, na kojima je velikim slovima slijelo nekakvi nazivamo — ogledni natječaj. Evo njegova teksta:

»Poduzeće 'Produktivnost' iz jednog dalmatinskog mjeseta, na osnovu propisa i vlastitog statuta, kao i nekih paragrafa koji su u vezi s rotacijom, postoji dugog razmatranja i analiziranja pitanja stručnih kadrova, u čemu su nam dati podršku i neki forumi, velikodušno raspisuje

— NATJECAJ za generalnog direktora

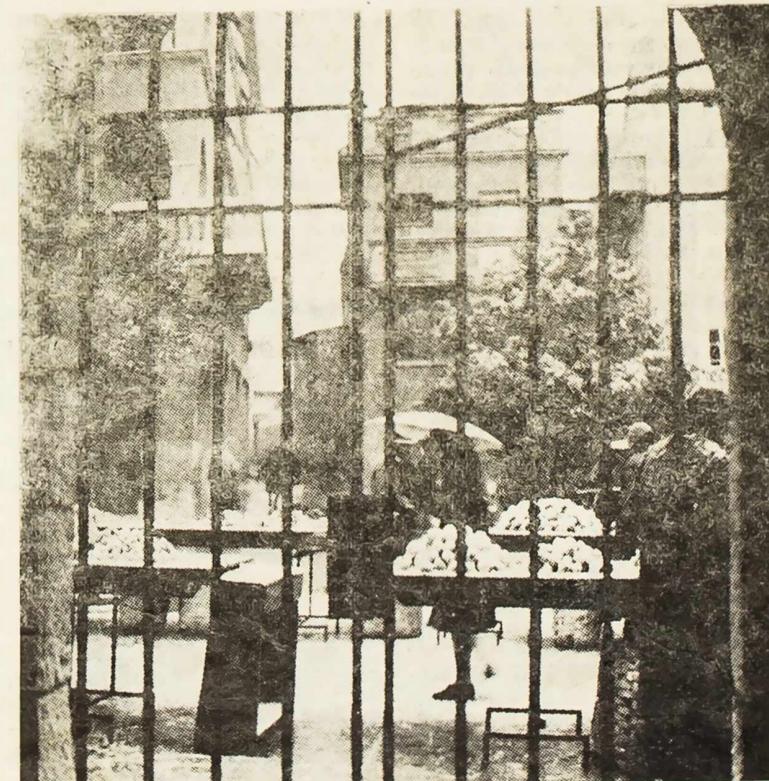
Kandidat bezuvjetno mora imati ove uvjete:

- 1) da je prije radio na ovom radnom mjestu bar 8 godina,
- 2) da dobro pozna unutrašnje odnose i strukturu u ovom poduzeću, te da pažljivo postupa s organima upravljanja,
- 3) da ima višegodišnju praksu u stvaranju poslovnih i drugih veza,
- 4) da po mogućnosti ima inicijale B. B. (sad prema tomel),
- 5) da savjesno izvršava upute općinskih organa, ali ponекad mora imati onu umu i to da postoji radnički savjet,
- 6) da ima završenu najmanje osnovnu školu, te da zna čitati i cirilicom.

Ukoliko kandidat posjeduje još nekih sličnih kvaliteta, bolje za njega. Sve dokaze sa fotografijom treba odmah dostaviti. Tko u roku od 15 dana ne dobije odgovor, znači da nije postao direktor.«

Kako se ni naša teorija ni praksa do kraja nisu izjasnili što je zapravo direktor, da li političar ili stručnjak-privrednik (ili oboje to), ne možemo ni dati komentari transparenta. Ali, i da imamo odgovor na to pitanje, praksa je velika stvar, pogotovo dugogodišnja praksa.

Opervator

Iz Dječjeg zabavišta

UGODAN ODMOR, MALIŠANI!

Dječje zabavište u Šibeniku radi osam odjeljaka. U njima je smješeno oko 500 mališana. Dječaci i devojčice borave u tim institucijama d ranog jutra, a najkasnije zadržavanje je »dnevnim redom« rada dječjeg zabavišta određeno za 16 sati.

Prilikom višesatnog boravka u vrtićima mališani se veoma ugodno razvijaju. Da je tako bar jednim dijelom svjedoći i naša fotografija, oju smo snimili ovih dana. U ljeđu redenim prostorijama, okruženim noštvom prikladnih igračaka i požnjom rukovodećeg i odgojiteljskog

kadra dječa predškolskog doba uistinu u Dječjem zabavištu doživljavaju radosne trenutke.

Važno je pri tom istaći da su slike u pravilu majke ove djece koje pohadaju vrtiće zaposlene. Prema tome, zaposlene majke mogu biti mirne dok rade na svom radnom mjestu. To će se, naravno, pored ostalog osjetiti i na njihovom svakodnevnom učinku. S obzirom da je Dječje zabavište u posljednje vrijeme iz objektivnih razloga »ušlo« u tešku situaciju, čini nam se da bi bio red da i Šibenske privredne organizacije daju svoju finansijsku

pomoć. Nadamo se da će tako i biti.

Pored toga, nije naodmet ni ovom prilikom zabilježiti da bi u Šibeniku bilo prijeko potrebno otvoriti još nekoliko dječjih vrtića. Radi se, uz ostalo, i o tome da sadašnji dječji vrtići nisu baš ponajbolje locirani. Neophodno je, na primjer, da se što brije otvori dječji vrtić na Baldeku, jer tu živi danas veoma velik broj djece. Tome i drugim pitanjima trebat će svi zainteresirani faktori u Šibeniku pridati u buduće mnogo više pažnje. Nadamo se da će uistinu tako biti. Vjerujemo da će se pronaći i finansijska sredstva.

KRATKE VIJESTI

DJELATNOST ŠIBENSKOG CENTRA ZA KULTURNO-UMJETNIČKI ODOGO MLADIH NA TELEVIZIJI

DRAMSKA GRUPA TLM »BORIS KIDRIĆ« GOSTOVAT CE U DRNIŠU, KNINU I BENKOVU

Dramska grupa TLM »Boris Kidrić« priprema prvu ovogodišnju premijeru predstavu. Bit će to izvedba Goldonijevih »Ribarskih svadbi«. Redateljske postavke tog komada povjereni su bivšem članu profesionalnog ansambla Šibenskog Narodnog kazališta Josipu Vikariu. Pored predstava u gradu, dramska grupa TLM »Boris Kidrić« gostovat će s tim komadom u svim većim mjestima na području Šibenske komune, a predviđene su i predstave u Drnišu, Kninu i Benkovcu.

GODISNJA KONFERENCIJA SO ŠIBENIK ODRŽAT CE SE 5. II 1966.

Godisnja konferencija Općinskog komiteta SO Šibenik održat će se 5. veljače u maloj dvorani Doma JNA. Referat o radu Saveza mladih Šibenske komune podnijeti će do sadašnjeg predsjednik OKSO Šibenika drug Ante Ljubičić. Konferencija će pored delegata i gostiju prisustvovati i delegacija omladine Trenčina iz Čehoslovačke. Na konferenciji će biti izabrani novi predsjednik i sekretar Općinskog komiteta SO Šibenika. Konferencija će početi u 8,30 sati. (jj)

Nastavak sa 1. strane

Doduše, natječaji su regulirani statutarnim odlodbama ili pak posebnim odlukama kojima su se rukovodile one radne organizacije koje još do danas nisu donijele svoje statute. No, pri tom ne treba zaboraviti na činjenicu da su u statutima, koje je prethodno pregledala Općinska komisija, proučeni bitni elementi u pogledu reizbornosti direktora. Otuđu se su i pojavitve izvjesne slavosti, koje su tek sada uočene, pa se od svih društvenih - političkih faktora u radnim organizacijama bez sumnje zahtijeva da se natječaji razmotre i izmjene na način da budu primjerni sadašnjem stupnju razvoja naših socijalističkih odnosa. (jj)

naš intervju

sa saveznim nogometnim sucem MIROSLAVOM CRNOGAČOM

Poništio im 4 zgoditka, a oni mu čestitali

LJUBITELJIMA NOGOMETA NEĆE BITI TEŠKO DA POGODE O KOME JE U OVOM INTERVJU RIJEĆ. RADÍ SE, NAIME, O ČOVJEKU KOJI OVIH DANA SLAVI 20. GODIŠNJICU OTAKA KOJE POČEO DA VODI NOGOMETNE UTAKMICE, KAKO ONE „DIVLJE“, PA PODSAVEZNE, TAKO I ONE PRVE SAVEZNE LIGE. MIROSLAV CRNOGAČA ZAPOSLEN JE KAO NASTAVNIK FIZIČKOG ODGOJA U I OSNOVNOJ ŠKOLI. NAŠLI SMO GA U ZBORNICI GDJE POPUNJAVA SVJEDODZBE UCENIKA O NJIHOVU USPUŠTU NA KRAJU PRVOG POLUGODISTA, NAS DOLAZAK NIJE UZBUDIO DRUGA CRNOGAČU, JER SMO MU PRETHODNO JAVILI DA CEMO DOĆI. I EVO KAKO JE TEKAO NAS RAZGOVOR.

Kad ste počeli suditi?

— Potjećem iz porodice sporta, pa sam i ja prije rata kao mladić igrao i sudio nogometne utakmice. Tih godina više sam vodio utakmice onih „divljih“ klubova, kojih je tada bilo dosta, kao što su: Draga, Plišac, Škopinac, i drugi.

Koju ste prvu „jaču“ utakmicu sudili?

— Još za vrijeme rata sudio sam vojnim timovima u Šibeniku, Rijeci i Ljubljani, gdje sam i položio ispit za suca. Ispit sam položio početkom 1946. godine, a po demobilizaciji prvu utakmicu sudio sam u Šibeniku, između „Šibenika“ i DOSK-a iz Drniša.

Kad ste položili ispit za saveznog suca?

— Nakon položenog ispita u Ljubljani, počeo sam kao podsavezni sudac, zatim kao sudac prve kategorije i u republički sudac. Ispit saveznog suca položio sam 1958. godine u Beogradu. Nakon toga 17 mjeseci sam morao čekati da me pozovu na praktični dio, to jest da odsudim dvije utakmice potrebne za ispit. Već na prvoj utakmici pokazao sam sposobnost za vođenje jačih utakmica, i godine 1961. konačno sam dobio status suca saveznog značaja.

Koliko ste utakmica Prve lige vodili?

— Suci saveznog ranga razvrstani su u tri kategorije: A, B i C. Ja se danas nalazim u B kategoriji i vodio sam većinom utakmice Druge lige. Jednu utakmicu Prve savezne lige vodio sam u Beogradu, i to između „Crvene Zvezde“ i „Budućnosti“ iz Titograda. Na toj utakmici dobio sam dosta dobru ocjenu i bio sam predložen za A kategoriju. Međutim, prijedlog SHS Hrvatske nije prihvatio Savez nogometnih sudaca Jugoslavije. Tada mi je napravljena velika nepravda, jer su unapređeni mnogo mlađi suci, koji čak nisu sudili ni utakmice Druge lige.

Koliko ste sudili utakmica Drugе lige?

— Da vam pošteno kažem, ne mogu ih nabrojiti. Većinu utakmica sudio sam dosta uspiješno.

Možete li nam reći koja vam je utakmica ostala u sjećanju?

— To je utakmica odigrana 1963. godine u Borovu između

OPOCELE PRIPREME „DINARE“

Ovih dana održan je sastanak igrača „Dinare“, na kojem se govorilo o potrebi pripremanja momčadi za nastavak nogometnog prvenstva Dalmatinske zonske lige, koje počinje 28. veljače. Zbog loših vremenskih prilika, pripreme se održavaju u dvorani „Partizana“. Priprema rukovodi bivši igrač „Dinare“ Branko Šimić. U pripreme se uključio i „Dinarin“ golgeber Eugen Maglica, koji se povratio iz JNA. (AM)

OD SRJEDE DO SRJEDE

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premjera engleskog filma — JEDAN KRUMPIR, DVA KRUMPIRA — (do 30. I) Premjera sovjetskog filma — MECAVA — (31. I do 4. II)

»SIBENIK«: premjera njemačkog filma — OLD SHATER-CHAND — (do 31. I) Premjera američkog filma — RIO KONCORC — (1.-6. II) »APRILA«: premjera ame-

— Istina mnogo se piše o slabom suđenju. Međutim, moram napomenuti da je preduvjet dobrog suđenja dobar, fer i čist nogomet. Gledajući neke od naših utakmica, može se konstatirati da i među prvoligašima ima onih koji nisu savladali neke elemente igre potrebne igračima Prve lige. Baš takvi igrači, prikrivajući svoj nedostatak, protestiraju kod suda, izmišljajući razne faktore, tražeći od suda da prekine igru jer da su navodno bili nepravilno, metani i da zbog toga nisu mogli izvesti dobar potez. Naravno, takvi protesti, iako neopravdani, ponekad imaju odraza kod jednog dijela domaćih gledalaca, što svakako utječe na opću ocjenu sudske.

Ovdje bih mogao navesti razne varijante, bunkere i taktiliziranja timova kad se pred jednim golom nađe 18 do 20 igrača. U većini slučajeva tada dolazi do izražaja nečista igra pojedinih timova i igrača. Mogu za sebe reći, a znam da tako radi i svaki moj kolega, da se primenim i fizički i psihički i da

se maksimalno zalažem da povjerenu utakmicu uspješno privredim kraj. Činjenica je da bi neophodno trebalo poboljšati kvalitet nogomet-a, tj. igrači i čisto, jer bi time i igrači i klubovi gledaoci bili mnogo zadovoljniji, a nakon toga bi i sudsije bili samo pratnici onoga što se na terenu zvila.

S obzirom da ste predsjednik Podsaveza nogometnih sudaca Šibenik, možete li nam reći koji je od mlađih sudsija najperspektivniji?

— Mi u podsavazu dosta radimo na uzdizanju i usavršavanju našeg članstva. Imamo nekoliko mlađih sudsija, s kojima još moramo raditi da bi oni na kraju ostvarili svoj cilj. Jedan među boljima je svakako bivši vratar »Šibenika« Stjepan Bašić, koji je nagrađen zlatnom plaketom kao najbolji i najuspješniji sudac Dalmatinske zone. Osim toga, Bašić je već položio i teoretski dio ispit za saveznog suca i ja vjerujem da će Šibenik ove godine dobiti još jednog saveznog suda. (DK)

Godišnja skupština biciklističkog kluba „Šibenik“

Pronaći krov nad glavom

PRIJE VIŠE OD DESETAK GODINA U ŠIBENIKU JE POSTOJAO BICIKLISTIČKI KLUB, KOJI JE BIO JEDAN OD NAJBOLJIH NA PODRUČJU DALMATIČKE. MEĐUTIM, DJELOVANJE TOGA KLUBA NIJE DUGO TRAJALO, JER SU BICIKLISTI KOJI SU TADA VOZILI ZA KLUB PRESTALI DA AKTIVNO RADE, A PODMLATKA NIJE BILO. KAO I DRUGI SPORTOVI, I BICIKLISTIČKI KLUB JE ZATVORIO SVOJA VRATA.

Prije nešto više od godinu dana grupa ljubitelja biciklizma ponovo je pokrenula rad kluba, koji je već u početku postigao dobre rezultate. S tim u vezi prošlih dana održana je i prva godišnja skupština, na kojoj su sumirani rezultati u prošloj godini. Za predsjednika je ponovo izabran Kamil Kolombo.

OMASOVLJENJE — GLAVNI ZADATAK
Nakon formiranja upravnog odbora, glavni cilj bio je da se što prije klub popuni mlađim vozačima, koji bi za koju godinu mogli nastupati na jačim trkama. U klub je primljeno 20 pionira i omladinaca. Oni su svakodnevno trenirali pod rukovodstvom starijih vozača i nekih članova uprave. I već na prvim trkama pokazali su veliki smisao za tu granu sporta i vjerojatno je da će netko od njih proslaviti biciklistički sport Šibenika u cijeloj zemlji.

Što se tiče seniorskog kadra, u klubu aktivno djeluju samo dva vozača, oni su u prošloj godini postigli dosta dobre rezultate. Tako je, na primjer, Grozdanović na prvenstvu Hrvatske bio sedmi, a Šupe trinasti. Na međugradskoj trci Šibenik — Split — Varaždin — Zadar ta su dva vozača na cilj došli prvi i drugi, što svakako pokazuje da biciklistički sport u gradu ide nabolje.

KLUP BEZ PROSTORIJA
Jedan od najtežih problema ovog kluba bez sumnje su prostorije. Naime, klub za svoje skupovne koristi prostorije Saveza za fizičku kulturu, a vozači, kao svičionice i sastajališta koriste — ulice! Bez krova nad glavom, kako je rekao jedan diskutant na skupštini, nema dobro rezultata. Osim toga, klub-ska se dokumentacija nalazi

po kancelarijama predsjednika i tajnika.

SREDSTAVA NAM NE TREBA MNOGO

Financiranje biciklističkog kluba »Šibenik« također je jedan od akutnih problema. U prošloj godini uprava se devetnaest puta sastajala oko rješavanja tog problema. Osim članarine i pomoći Saveza za fizičku kulturu od 50.000 starih dinara, klub nije dobio ni od koga pomoći. Tim sredstvima organizirana je prva trka (»Ja-

NOGOMET

U Šibeniku gostuju: „Olimpija“ i „Proleter“ iz Zrenjanina

Pripremajući se za nastavak prvenstvenog dijela nogometnog prvenstva Druge lige — zapadna skupina, »Šibenik« će odigrati nekoliko prijateljskih utakmica (za koje se može reći da su sigurno ugovorene), i to: 3. veljače sa »Solinom«, 6. veljače sa prvoligašem »Olimpijom« i 12. veljače sa »Proleterom« iz Zrenjanina, koji će se nalaziti na pripremama u Dalmaciji. Kako nam je rekao trener Tedling, u Šibeniku će gostovati još neke ekipе koje u toku veljače budu na pripremama na Jadrani.

Osim toga, i zagrebački »plavi« su se ponudili da danas igraju utakmicu u Šibeniku. Međutim, rukovodstvo »Šibenika« nije moglo prihvati ponudu »Dinama« zbog toga što su oni tražili da iz Zadra, gdje će se spremati, dodu u Šibenik za 5 tisuća novih dinara. Osim toga, to je radni dan i »Šibeniku« se ne isplati da odigra tu utakmicu. Postoji i jedan razlog da se ne prihvati ponuda

dranska magistrala) i dva seniora su bila na republičkom prvenstvu.

Da bi se postigao još veći interes kod pionira i omladine u našem gradu, klubu je neophodno potrebno nekoliko milijuna starih dinara za kupnju trenerki i nekoliko trkačkih bicikla.

VELIKI ISPIT

Ove godine u našem će se gradu održati nekoliko zanimljivih biciklističkih trka, cilj jedne od etapa Trke kroz Jugoslaviju, koja će ove godine skrenuti i na Jadransku magistralu, bit će u našem gradu. Za biciklistički klub »Šibenik« to će predstavljati veliki ispit, jer će u toj trci nastupiti i dosta stranih vozača. (DK)

VESLANJE

TRLAJA SUTRA PUTUJE U EGIPAT

Brodom za Kairo putuje sutora jugoslavenska veslačka reprezentacija u čijem se sastavu nalazi i veslač Šibenske »Krke« skifist Damir Trlaja. Naša reprezentacija putuje u Egipat kao gost veslačkog saveza Egipata. Veslači će se u Egipitu, na pripremama za ovogodišnji svjetski šampionat, nalaziti oko 20 dana. Oni će se vjerojatno sastati i s reprezentacijom Egipata, koju već nekoliko godina trenira naš sugrađanin Mita Boranić.

UMRLI

Kristina Kalauz, stara 77 godina; Marija Aras, stara 75 godina; Filip Zorić, star 65 godina; Stana Juras, stara 88 godina; Antica Gulin, stara 85 godina; Ante Colović, star 87 godina; Vlado Žonja, star 74 godine; Niko Žura, 51 godinu; Antica Pilić, stara 85 godina; Ivo Čiljanović, 27 godina; Nikola Lušić, star 66 godina; Ika Poljičak, stara 67 godina; Šime Bašić, stara 75 godina i Ivanka Gojanović, stara 73 godine.

MALI OGLASNIK

Mijenjamo jednosobni stan sa nuzprostorijama u centru

Natječajna komisija radne zajednice**GRADSKE BIBLIOTEKE U ŠIBENIKU**

raspisuje

NATJEČAJ

za imenovanje DIREKTORA

Uvjeti:

Visoka školska spremi: stručni ispit; deset godina radnog iskustva na području kulture ili prosvjete; poznavanje dvaju stranih jezika.

Rok natječaja: 15 dana od dana objavljenja u štampi.

Prijave za natječaj sa dokazima o ispunjavanju uvjeta šalju se na adresu: Gradska biblioteka — Natječajna komisija, Šibenik, Gradska vrata 3.

Komunalni zavod za socijalno osiguranje Šibenik

raspisuje

NATJEČAJ

za stalno uzdržavanje pisalih i računskih mašina Zavoda.

Pozivaju se interesi da do 31. I 1966. podnesu Zavodu svoje uvjete.

Natječajna komisija Zadružnog savjeta Poljoprivredne zadruge Čista Mala

raspisuje NATJEČAJ

za slobodno radno mjesto

KNJIGOVOĐE**Uvjeti su:**

1. srednja stručna spremi sa 2 godine prakse,
2. niža stručna spremi sa 5 godina prakse,
3. prednost imaju muškarci.

Osobni dohodak prema Pravilniku zadruge.

Rok natječaja do 10. II 1966. godine.

Poljoprivredna zadruga Čista Mala**UPRAVNI ODBOR****TVORNICE ELEKROUDA I FEROLEGURA — ŠIBENIK**

raspisuje

NATJEČAJ

za popunjavanje radnih mjesta

1. DIREKTOR TEHNIČKOG SEKTORA**2. GLAVNI INŽINIER PROIZVODNJE****Uvjeti:**

- pod 1. VSS — diplomirani inžinjer metalurgije, kemije, tehnologije, strojarstva ili elektrike i 10 godina radnog staza.
- pod 2. VSS — diplomirani inžinjer metalurgije, kemije ili tehnologije i 10 godina radnog staza.

Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodata TEF-a.

Rok natječaja 15 dana od objavljenja.

Molbe sa biografijom i dokazom o završenom stupnju spreme dostaviti Kadrovskom sektoru poduzeća.